

**ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ**

ΑΙΤΙΟΛΟΓΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

**ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ
««ΒΟΣΚΗΣΙΜΕΣ ΓΑΙΕΣ ΕΛΛΑΔΑΣ ΚΑΙ ΑΛΛΕΣ
ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ»**

Αιτιολογική Έκθεση

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου επιχειρείται η ορθολογική διαχείριση, αξιοποίηση και διανομή των βοσκήσιμων γαιών της χώρας, με σκοπό τη στήριξη της κτηνοτροφίας.

Η κτηνοτροφία αποτελεί έναν από τους σημαντικότερους πυλώνες της εθνικής οικονομίας κι ως τέτοιος μπορεί ν' αποτελέσει παράγοντα ανάπτυξης της χώρας. Εντούτοις στον τομέα αυτό, υπάρχει σημαντική υστέρηση, αφού η χώρα παράγει περίπου το 65% των αναγκών της σε κρέας και περίπου 70% σε γάλα και γαλακτοκομικά προϊόντα, με αποτέλεσμα να δαπανώνται τεράστια ποσά και μάλιστα διαρκώς αυξανόμενα για την κάλυψη των ελλειμμάτων,. Στη κατάσταση αυτή συμβάλει σημαντικά και το γεγονός ότι το κόστος παραγωγής είναι υψηλότερο από το αντίστοιχο κόστος στις υπόλοιπες χώρες της Ευρωπαϊκής Ένωσης και πολλών άλλων χωρών. Ο σημαντικότερος συντελεστής του κόστους παραγωγής των κτηνοτροφικών προϊόντων είναι η διατροφή των αγροτικών ζώων, που στη χώρα μας φτάνει μέχρι το 60% του συνολικού.

Η ορθολογική αξιοποίηση και διαχείριση των βοσκήσιμων γαιών, οι οποίες αποτελούν τον σπουδαιότερο χερσαίο φυσικό πόρο της χώρας και σημαντική πηγή οικονομικής ζωοτροφής, μπορεί να συμβάλει αποφασιστικά στη μείωση του κόστους εκτροφής, μειώνοντας κατ' επέκταση καθοριστικά και το κόστος παραγωγής. Επιπλέον, η απευθείας βόσκηση των φυσικών βοσκότοπων και η εκτατικοποίηση της κτηνοτροφίας συμβάλει ουσιαστικά στην υγιεινή των ζώων, επιδρώντας παράλληλα, θετικά στην ποιότητα των παραγόμενων προϊόντων, η οποία βελτιώνεται με την αύξηση της ποικιλότητας των φυτικών ειδών που καταναλώνουν τα ζώα κατά τη βόσκηση. Με τη διαδικασία αυτή οδηγούμαστε στον εμπλουτισμό των προϊόντων αυτών με επιθυμητά συστατικά και οργανοληπτικά χαρακτηριστικά, που έχουν θετική επίδραση στην υγεία του ανθρώπου και αυξάνουν την προστιθέμενη αξία τους, λόγω θετικής ανταπόκρισης από το καταναλωτικό κοινό.

Η αξιοποίηση των βοσκήσιμων γαιών μέσω της ορθολογικής διαχείρισής τους, θα έχει ως αποτέλεσμα να διατηρηθεί το άρρηκτα συνδεδεμένο με το φυσικό περιβάλλον ζωικό γενετικό υλικό των τοπικών φυλών αγροτικών ζώων, τα οποία συμμετέχουν όχι μόνο ως απλά μέσα συγκομιδής και αξιοποίησης της παραγωγής βοσκήσιμης ύλης, αλλά και ως βασικοί συστατικοί παράγοντες του οικοσυστήματος. Το ζωικό γενετικό κεφάλαιο της χώρας, που διατρέφεται με τη φυσική ξυλώδη ή

πωώδη βλάστηση, αποτελεί αναπόσπαστο κομμάτι του περιβάλλοντός μας, συμβάλλοντας από την πλευρά του στην παραγωγή προϊόντων με προστιθέμενη αξία όπως είναι τα προϊόντα Προστατευόμενης Ονομασίας Προέλευσης (ΠΟΠ) ή τα προϊόντα Προστατευόμενης Γεωγραφικής Ένδειξης (ΠΓΕ), με κυρίαρχο και εμβληματικό προϊόν τη φέτα.

Οι βοσκήσιμες γαίες της Ελλάδας εξαπλούνται κυρίως στις ορεινές και μειονεκτικές περιοχές της χώρας και γι' αυτό αποτελούν το υπόβαθρο για την αιφόρο ανάπτυξη της ποιμενικής αιγοπροβατοτροφίας, η οποία συνιστά γενικευμένη παραγωγική δραστηριότητα των περιοχών αυτών και δευτερευόντως της κρεοπαραγωγού βοοτροφίας ελευθέρας βοσκής. Κάθε προσπάθεια για ορθολογική διαχείριση και αξιοποίηση των γαιών αυτών οφείλει να συνδέεται άμεσα και να λαμβάνει υπ' όψη τους παραπάνω κλάδους, που είναι οι δύο κύριοι χρήστες του νομοευτικού αυτού πόρου.

Περισσότερο απ' ότι συμβαίνει σε όλους τους άλλους τομείς της κτηνοτροφίας, η εκτροφή των αιγοπροβάτων, από αρχαιοτάτων χρόνων στηριζόταν και συνεχίζει να στηρίζεται σε μεγάλο ποσοστό, στην εκμετάλλευση των φυσικών βοσκότοπων, αξιοποιώντας έτσι, με τον πλέον αποδοτικό τρόπο τις περιοχές όπου βρίσκονται οι περισσότερες βοσκήσιμες γαίες.

Η μη αποτελεσματική, έως τώρα, αξιοποίηση των βοσκήσιμων γαιών της χώρας οφείλεται κυρίως στην έλλειψη πλήρους χαρτογράφησης, οριοθέτησης και αξιολόγησής τους και στην πολυμορφία του ιδιοκτησιακού καθεστώτος που τις χαρακτηρίζει. Οι παραπάνω παράγοντες οδηγούν στην αναποτελεσματική διαχείριση και την ελλιπή αξιοποίησή τους, αφού είναι δύσκολο εάν όχι αδύνατο να γίνει σωστή διαχείριση και αξιοποίηση εκτάσεων που δεν είναι χαρτογραφημένες και οριοθετημένες. Επιπλέον, ως αποτέλεσμα της έλλειψης διαχείρισης παρατηρείται σοβαρή ανεπάρκεια έργων υποδομής, όπως δρόμων προσπέλασης και εγκαταστάσεων ποτισμού και σταβλισμού των ζώων.

Υπό το βάρος της ανάγκης για παραγωγική ανασυγκρότηση της Ελλάδας και λαμβάνοντας υπόψη την περιφερειοποίηση της χώρας στο πλαίσιο της νέας Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, σύμφωνα με την οποία η μία εκ των τριών περιφερειών είναι οι βοσκήσιμες γαίες, με βάση την έκταση των οποίων θα ενεργοποιούνται τα δικαιώματα ενίσχυσης που αφορούν στην κτηνοτροφία, κρίνεται αναγκαίο να αποσαφηνιστούν τα όρια των βοσκήσιμων εκτάσεων η πλειονότητα των οποίων είναι

είτε δασικές εκτάσεις με αραιά ξυλώδη βλάστηση (θαμνολίβαδα – φρυγανολίβαδα) είτε χορτολιβαδικές εκτάσεις.

Με την κατάρτιση και έγκριση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης προβλέπεται μεταξύ άλλων και η χαρτογράφηση και κατά συνέπεια η οριοθέτηση των εκτάσεων που έχουν ως κύρια χρήση τη βοσκή, τις οποίες αποκαλούμε βοσκήσιμες γαίες. Οι εκτάσεις που θα αποδοθούν στην κτηνοτροφία θα διαχειρίζονται μόνο ως βοσκήσιμες, αφού δεν έχουν τη δυνατότητα να αναπτυχθούν σε πυκνά δάση, καθότι το έδαφος τους δεν έχει μεγάλο βάθος (10 – 15 cm).

Με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου, με το οποίο κωδικοποιούνται σε ενιαίο κείμενο και βελτιώνονται οι διατάξεις του άρθρου 103 του ν.δ. 86/1969 (Α'7), του άρθρου 60 του ν. 4264/2014 (Α' 118) και του άρθρου 25, παρ. 2 του ν. 4315/2014 (Α' 269) όπως ισχύουν, αντιμετωπίζονται προβλήματα και ασάφειες που εντοπίστηκαν. Ταυτόχρονα εξυπηρετείται ο σκοπός της ομαλής και επωφελούς ολοκλήρωσης της διαδικασίας υλοποίησης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, που ως σκοπό έχουν την ορθολογική χρήση αξιοποίηση και βελτίωση των βοσκήσιμων γαιών της χώρας.

Επιπλέον, με το ενιαίο κείμενο νόμου δημιουργείται ένα σαφές και με σεβασμό προς το περιβάλλον νομικό πλαίσιο περί βοσκήσιμων γαιών, οι διατάξεις του οποίου θα είναι ξεκάθαρες τόσο σε εθνικό όσο και σε ενωσιακό επίπεδο, προς όφελος της ευαίσθητης κοινωνικής ομάδας των κτηνοτρόφων.

Ειδικότερα, με το προτεινόμενο σχέδιο νόμου ορίζονται κατ' άρθρο τα ακόλουθα:

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Α'

ΒΟΣΚΗΣΙΜΕΣ ΓΑΙΕΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

Άρθρο 1

Ορισμός

Με το άρθρο 1 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, παρέχεται ο ορισμός της έννοιας βοσκήσιμη γαία, με σκοπό την πληρέστερη κατανόηση του προτεινόμενου σχεδίου νόμου. Σύμφωνα με τον ορισμό αυτό, βοσκήσιμες γαίες καλούνται οι εκτάσεις που δύνανται να χρησιμοποιηθούν για βόσκηση ζώων, στις οποίες αναπτύσσεται βλάστηση αυτοφυής ή μη, ποώδης, φρυγανική ή ξυλώδης με θαμνώδη ή αραιά δενδρώδη μορφή ή και μικτή, οι οποίες μπορεί να εκτείνονται και σε υδάτινα

παραλίμνια ή παραποτάμια οικοσυστήματα, όπου αναπτύσσεται υδροχαρής βλάστηση. Στον προτεινόμενο ορισμό της έννοιας βοσκήσιμη γαία λαμβάνονται υπόψη οι ιδιαιτερότητες του μεσογειακού οικοσυστήματος και των τοπικών παραδοσιακών πρακτικών βόσκησης καθώς επίσης και οι απαιτήσεις των Ευρωπαϊκών Κανονισμών, όπως τεκμαίρονται από το νέο ορισμό για τους βοσκοτόπους (Καν. (ΕΕ) 1307/2013, άρθρο 4, παράγραφος 1, στοιχείο η' και τα άρθρα 6,7 και 8 του κατ' εξουσιοδότηση Κανονισμού (ΕΕ) 639/2014 της Ευρωπαϊκής Επιτροπής. Μία άλλη έκφραση της έννοιας της βοσκήσιμης γαίας αποτελεί η λέξη βοσκότοπος, η οποία χρησιμοποιείται στα επίσημα έγγραφα και Κανονισμούς της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Άρθρο 2

Εθνική Γεωγραφική Πληροφορική Βάση Δεδομένων

Με το προτεινόμενο άρθρο 2 προβλέπεται η αξιοποίηση των εργαλείων της επιστήμης της γεωπληροφορικής, μέσω της δημιουργίας, οργάνωσης και συνεχούς ενημέρωσης Εθνικής Γεωγραφικής Πληροφορικής Βάσης Δεδομένων, στην οποία θα γίνεται η καταγραφή, χαρτογράφηση και συνεχής παρακολούθηση όλων των βοσκήσιμων γαιών της χώρας, σε ενιαία βάση και με δυνατότητα δυναμικής ενημέρωσης των δεδομένων.

Θεωρείται απαραίτητη η θέσπιση και λειτουργία σε Εθνικό Επίπεδο μίας βάσης δεδομένων, στην οποία θα καταγράφονται σε περιβάλλον Γεωγραφικών Πληροφοριακών Συστημάτων (GIS) όλες οι πληροφορίες που αφορούν στις βοσκήσιμες γαίες, οι οποίες θα είναι συμβατές με άλλες παρόμοιες βάσεις δεδομένων. Η ενιαία καταγραφή και διαχείριση όλων των πληροφοριών που αφορούν στις βοσκήσιμες γαίες της χώρας είναι το απαραίτητο εργαλείο μέσω του οποίου μπορεί να γίνει ολοκληρωμένη διαχείριση, προστασία και βελτίωση των εκτάσεων αυτών. Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 του άρθρου 2 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται η δημιουργία στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Εθνικής Γεωγραφικής Πληροφορικής Βάσης Δεδομένων (ΕΓΠΒΔ), με την ονομασία «Βοσκήσιμες Γαίες της Ελλάδας».

Με την παρ. 2 του άρθρου 2 καθορίζεται ο σκοπός της ΕΓΠΒΔ «Βοσκήσιμες Γαίες της Ελλάδας», που είναι η καταγραφή των βοσκήσιμων γαιών της Χώρας, για τις

ανάγκες εφαρμογής ενωσιακών και εθνικών προγραμμάτων που σχετίζονται με τη χρήση αυτών, σύμφωνα με τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου, χωρίς η καταγραφή αυτή να επηρεάζει την αποτύπωση, προστασία και διαχείριση των εκτάσεων, σύμφωνα με το εθνικό δίκαιο. Η ΕΓΠΒΔ χρησιμοποιεί ως πηγή δεδομένων τα χαρτογραφικά δεδομένα της Γενικής Διεύθυνσης Ανάπτυξης και Προστασίας Δασών και Αγροπεριβάλλοντος, το Σύστημα Αναγνώρισης Αγροτεμαχίων (LPIS-GIS) του Οργανισμού Πληρωμών και Ελέγχου Κοινοτικών Ενισχύσεων Προσανατολισμού και Εγγυήσεων (ΟΠΕΚΕΠΕ) ή άλλες πηγές, συμβατές με το σύστημα αυτό καθώς και τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης.

Με την παρ. 3 του άρθρου 2, καθορίζονται οι αρμόδιες αρχές για τη δημιουργία, οργάνωση, τήρηση και ενημέρωση της ΕΓΠΒΔ «Βοσκήσιμες Γαίες της Ελλάδας», οι οποίες είναι οι Διευθύνσεις Διατροφής Ζώων, Ζωοτροφών και Βοσκοτόπων και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων οι οποίες επεξεργάζονται και διαχειρίζονται τα δεδομένα σε συνεργασία με τις Διευθύνσεις Δασικών Έργων και Υποδομών και Διαχείρισης Δασών και Δασικού Περιβάλλοντος του Υπουργείου Περιβάλλοντος και Ενέργειας.

Με την παρ. 4 του άρθρου 2 συνιστάται στο Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, Γνωμοδοτική Επιτροπή Βοσκήσιμων Γαιών, με έργο την παροχή γνώμης στον Υπουργό για κάθε θέμα που αφορά την ΕΓΠΒΔ «Βοσκήσιμες Γαίες της Ελλάδας».

Με την παρ. 5 του άρθρου 2, ορίζεται ότι η κύρωση και η αναθεώρηση, όποτε παρίσταται ανάγκη ή νέα δεδομένα, της ΕΓΠΒΔ «Βοσκήσιμες Γαίες της Ελλάδας» ενεργείται με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων.

Άρθρο 3

Διαχειριστικά σχέδια βόσκησης

Με την παρ. 1 του άρθρου 3 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται ότι η χρήση της βοσκής εντός των εκτάσεων που προστατεύονται από τη δασική νομοθεσία επιτρέπεται, εφόσον δεν επηρεάζεται αρνητικά η φυσική ισορροπία και αειφορία, καθώς και οι παραγωγικές, προστατευτικές, υδρονομικές, αισθητικές και λοιπές λειτουργίες των οικοσυστημάτων που συγκροτεί η φυόμενη στις ανωτέρω εκτάσεις βλάστηση, η προστασία και διαχείριση των οποίων διέπεται από τις διατάξεις του παρόντος νόμου και της δασικής νομοθεσίας.

Με την παρ. 2 του άρθρου 3, προβλέπεται ότι η χρήση της βοσκής εντός των ανωτέρω εκτάσεων, στις οποίες αυτή δεν έχει απαγορευθεί σύμφωνα με τις διατάξεις της κείμενης νομοθεσίας. Επιπλέον, ορίζεται το αντικείμενο ρύθμισης των διαχειριστικών σχεδίων, που αφορούν στους όρους χρήσης των εν λόγω εκτάσεων για βόσκηση, σύμφωνα με τις υφιστάμενες και τις προκύπτουσες, συμβατές με τη βοσκή, παράλληλες χρήσεις, καθώς και με τη βοσκοϊκανότητα της κάθε περιοχής και με τα οποία διασφαλίζεται η αειφόρος διαχείριση των βοσκήσιμων γαιών προς εξυπηρέτηση της σκοπούσας χρήσης. Συμβατές χρήσεις με τη δασική νομοθεσία είναι αυτές που προβλέπονται στο ΣΤ΄ κεφάλαιο του ν. 998/79 ενώ με τη βοσκή παράλληλες χρήσεις νοούνται εκείνες που επιτρέπονται από τη δασική και περιβαλλοντική νομοθεσία χωρίς να αλλοιώνουν τη φυσιογνωμία του τοπίου, χωρίς να υποβαθμίζεται η βοσκοϊκανότητα και η προσβασιμότητα της βοσκήσιμης γαίας και χωρίς να παρεμποδίζεται ή αποτρέπεται ή χρήση της βοσκής. Με την ίδια παράγραφο προβλέπεται πως ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων αναθέτει την εκπόνηση διαχειριστικών σχεδίων βόσκτης στις Περιφέρειες της χώρας, με προγραμματική σύμβαση, η οποία συνάπτεται με την οικεία Περιφέρεια. Καθορίζεται, επίσης, η διαδικασία έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων, η οποία ενεργείται με απόφαση του Συντονιστή της οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης, μετά από γνώμη της οικείας δασικής αρχής ή της αρμόδιας Διεύθυνσης Δασών στην περίπτωση απουσίας Δασαρχείου κατά το μέρος που αφορά εκτάσεις που υπάγονται στις διατάξεις της δασικής νομοθεσίας και των αρμόδιων Διευθύνσεων Αγροτικής Ανάπτυξης και Κτηνιατρικής κατά το μέρος που αφορά γεωργικές εκτάσεις.

Κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκτης, καθώς είναι κοινός τόπος ότι το μεγαλύτερο πρόβλημα που πρέπει να αντιμετωπιστεί σε σχέση με τη βιωσιμότητα των βοσκήσιμων γαιών της χώρας είναι η έλλειψη διαχείρισης. Η έλλειψη, σε ενιαία βάση, συντονισμού στη διαχείριση και αξιοποίηση των βοσκήσιμων γαιών έχει οδηγήσει στην εμφάνιση προβλημάτων τα οποία έχουν αντίκτυπο, όχι μόνο στην παραγωγικότητα των βοσκήσιμων γαιών, αλλά και στην επιλεξιμότητά τους σε σχέση με τις Ευρωπαϊκές ενισχύσεις. Μόνο μέσω της ορθολογικής χρήσης που θα προκύψει από την εφαρμογή των απαιτήσεων των διαχειριστικών σχεδίων βόσκτης, οι βοσκήσιμες γαίες της χώρας θα μπορέσουν να αποδώσουν το βέλτιστο της δυναμικότητάς τους, προς όφελος των κτηνοτρόφων και

κατ' επέκταση της οικονομίας, του φυσικού περιβάλλοντος, της διατήρησης της φυσιογνωμίας του τοπίου. Τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης έχουν μεσομακροπρόθεσμη προοπτική, με ορίζοντα που ξεπερνά αυτόν της τρέχουσας προγραμματικής περιόδου της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, με σκοπό να μην αντιμετωπιστούν στο μέλλον παρόμοια προβλήματα με αυτά που αντιμετωπίζουν οι βοσκήσιμες γαίες και η ποιμενική ,κτηνοτροφία τα τελευταία χρόνια.

Οι παράμετροι τις οποίες οφείλουμε να διαφυλάξουμε και να ενισχύσουμε μέσω της ορθολογικής διαχείρισης είναι η αειφορία και η ισορροπία του φυσικού οικοσυστήματος. Πρόσφατες έρευνες έχουν οδηγήσει στο συμπέρασμα ότι η ορθολογική και ελεγχόμενη βόσκηση από αγροτικά ζώα μπορεί να συμβάλει θετικά, λειτουργώντας ως εργαλείο διαχείρισης του περιβάλλοντος, επιδρώντας με ευνοϊκό τρόπο στην οικολογική ισορροπία. Η ανεξέλεγκτη και χωρίς σχέδιο προώθηση της εξέλιξης και ανάπτυξης της βλάστησης μπορεί να οδηγήσει σε μη επιθυμητά αποτελέσματα. Αντιθέτως, η ελεγχόμενη είσοδος αγροτικών ζώων στις βοσκήσιμες εκτάσεις και η αξιοποίηση της χορτονομής για τις ανάγκες τις ποιμενικής κτηνοτροφίας, μπορεί να επιδρά θετικά στη βλάστηση, την ποικιλότητα των φυτικών ειδών και στη μωσαϊκότητα του τοπίου. Παράλληλα διατηρείται η ισορροπία της βλάστησης και αποτρέπεται η εξέλιξη και η εισβολή ξυλωδών ειδών, οδηγώντας στη διατήρηση και προστασία σπάνιων και απειλούμενων οικοτόπων. Αυτό που επιδιώκουμε είναι η ισορροπία και η αειφορία του οικοσυστήματος και η προστασία – διατήρηση της φυσιογνωμίας του τοπίου.

Με την παρ. 3 του άρθρου 3, καθορίζονται οι διαδικασίες για την εκπόνηση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης εντός προστατευμένων περιοχών.

Με την παρ. 4 του άρθρου 3, ορίζεται η διάρκεια ισχύος των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης καθώς και η αναθεώρηση τους στις περιπτώσεις φυσικής καταστροφής. Συγκεκριμένα καθορίζεται ότι η διάρκεια ισχύος των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης είναι τα 7 έτη. Μετά την επταετία τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης αναθεωρούνται και εγκρίνονται εκ νέου. Σε περίπτωση φυσικής καταστροφής ή άλλης αιτίας, τα σχέδια αναθεωρούνται και εγκρίνονται εντός χρονικού διαστήματος ενός έτους.

Με την παρ. 5 του άρθρου 3, ρυθμίζονται τα πρόχειρα καταλύματα ζώων -δηλαδή κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις οι οποίες αποτελούνται από υλικά όπως πέτρες ή τσιμεντόλιθους ή ξύλα ή κλαδιά ή λαμαρίνες ή συνδυασμό αυτών και εξυπηρετούν εκτατικής μορφής κτηνοτροφία ή μετακινούμενους κτηνοτρόφους (άρθρο 1 παρ. 2

του ν. 4056/2012)- και ποτίστρες ζώων, μικρές ομβροδεξαμενές ή άλλες παρεμβάσεις που προβλέπονται από τα διαχειριστικά σχέδια για την εξυπηρέτηση τόσο των κτηνοτρόφων όσο και της λειτουργίας των βοσκήσιμων γαιών και της ευζωίας των ζώων.

Με την παρ. 6 του άρθρου 3, ορίζεται πως με τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης καθορίζονται και οι θερινές βοσκήσιμες γαίες τις οποίες χρησιμοποιεί, ο κάθε νόμιμα μετακινούμενος κτηνοτρόφος, σύμφωνα με το ισχύον υγειονομικό καθεστώς εκτροφής των ποιμνίων.

Άρθρο 4

Προθεσμία κατάρτισης διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης

Με την παρ. 1 του άρθρου 4 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται η προθεσμία κατάρτισης των διαχειριστικών σχεδίων των βοσκήσιμων γαιών της Χώρας και υποβολής τους για έγκριση, η οποία είναι η 31-1-2019. Στην ίδια παράγραφο προβλέπεται η αδυναμία ενεργοποίησης δικαιωμάτων ενίσχυσης με βάση την εν λόγω έκταση, στο πλαίσιο της Κοινής Αγροτικής Πολιτικής, μετά το πέρας της ανωτέρω προθεσμίας (31-1-2019), σε περίπτωση μη ύπαρξης και εφαρμογής εγκεκριμένου διαχειριστικού σχεδίου βόσκησης.

Με την παρ. 2 του άρθρου 4, προβλέπεται εξαίρεση, σύμφωνα με την οποία μετά τη λήξη της παραπάνω προθεσμίας, υπάρχει δυνατότητα υπαγωγής περιοχών που δεν χρησιμοποιούνται για βόσκηση, μετά από αίτημα των οικείων ΟΤΑ Α΄ και Β΄ βαθμού και των οικείων κτηνοτροφικών οργανώσεων, υπό την προϋπόθεση βέβαια της κατάρτισης και έγκρισης διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης για τις περιοχές αυτές.

Είναι απαραίτητη η παράταση της προθεσμίας της υλοποίησης των προσωρινών και των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, καθώς κρίνεται μη επαρκής για την ολοκλήρωση της ορθής εκπόνησής τους.

Επιπλέον, η πλήρης απαγόρευση της βόσκησης μετά την προθεσμία εκπόνησης και έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης θεωρούνται υπερβολικά και οικολογικά επικίνδυνα. Προτείνεται η προθεσμία να μην έχει αποκλειστικό χαρακτήρα, ενώ παράλληλα να μην απαγορεύεται παντελώς η βοσκή, γεγονός που

ενδεχόμενα θα οδηγούσε στην υποβόσκηση, με αρνητικές επιπτώσεις στην οικολογική ισορροπία του ενδιαιτήματος, την αντιπυρική προστασία ευαίσθητων περιοχών, και τη φυσιογνωμία του τοπίου.

Ο κίνδυνος υποβάθμισης του οικοσυστήματος δεν αποφεύγεται με την παντελή απουσία αγροτικών ζώων από τις περιοχές αυτές και την απαγόρευση της βόσκησης, αλλά με την λελογισμένη άσκησή της και την ορθολογική διαχείριση των βοσκήσιμων εκτάσεων, ώστε να αποφευχθούν οι δυσμενείς επιπτώσεις τόσο της υπερβόσκησης όσο και της υποβόσκησης. Άλλωστε η παντελής απαγόρευση της βόσκησης των εν λόγω εκτάσεων δεν είναι σίγουρο ότι θα οδηγήσει στην προστασία των εκτάσεων αυτών, αφού σε αντίθετη περίπτωση αυτές μπορούν να διατεθούν για τους σκοπούς του Κεφαλαίου ΣΤ' του ν. 998/1979 όπως ισχύει.

Είναι πλέον αποδεκτό από την επιστημονική κοινότητα ότι η κανονική βόσκηση συμβάλει καθοριστικά στη διατήρηση της βιοποικιλότητας. Αντίθετα με την υπερβόσκηση μπορεί να μειωθούν σημαντικά τα χρήσιμα φυτικά είδη βλάστησης, με αποτέλεσμα την εμφάνιση και επικράτηση ορισμένων ανεπιθύμητων, ενώ με την υποβόσκηση δεν απομακρύνεται η βιομάζα της χορτονομής από το έδαφος, οδηγώντας στη συσσώρευση ξηρής - εύφλεκτης ύλης, δυσχεραίνοντας τη βόσκηση των ζώων και αυξάνοντας την πυκνωση των ξυλωδών – θαμνωδών ειδών, αφού πολλά είδη θάμνων έχουν την ικανότητα να εκδηλώνουν αυξημένη ανταγωνιστικότητα σε βάρος της ποώδους βλάστησης.

Άρθρο 5

Δαπάνη διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης

Με το άρθρο 5 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται: η κάλυψη των δαπανών για την κατάρτιση και την υλοποίηση - εφαρμογή των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης για τις βοσκήσιμες γαίες της Χώρας από τις πιστώσεις που προκύπτουν από την εφαρμογή της προτεινόμενης παραγράφου παραγράφου 1 του άρθρου 6 και της παραγράφου 2 του άρθρου 7 ή με δαπάνες των ιδιοκτητών, εξαιρουμένων των ΟΤΑ, αν πρόκειται για ιδιωτικές εκτάσεις

Κρίνεται απαραίτητη η αναφορά στους κύριους τρόπους χρηματοδότησης για την εκπόνηση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης. Το σκεπτικό είναι ότι μέχρι την ολοκλήρωση της εκπόνησης και έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης το τίμημα των κτηνοτρόφων θα κατατίθεται υπέρ σχετικού λογαριασμού που θα υφίσταται αποκλειστικά για το σκοπό αυτό στις οικείες Περιφέρειες.

Άρθρο 6

Δικαιώματα χρήσης βοσκής

Με την παρ. 1 του άρθρου 6 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται ότι το δικαίωμα βοσκής σε βοσκήσιμες γαίες, μεταξύ των οποίων δημόσια δάση στα οποία η βοσκή δεν έχει απαγορευθεί ή ρυθμιστεί βάσει των κείμενων διατάξεων της δασικής και περιβαλλοντικής νομοθεσίας, παραχωρείται στις οικείες Περιφέρειες, στις οποίες περιέρχονται και οι πρόσοδοι από την εκμίσθωση αυτών.

Επίσης, προβλέπεται ότι τα δικαιώματα χρήσης της βοσκής σε κτηνοτρόφους, κατανέμονται από τις οικείες Περιφερειακές Ενότητες και όχι από τις κτηνοτροφικές οργανώσεις, όπως προέβλεπε ο ν. 4364/2014, γιατί στην πράξη αυτό αποδείχθηκε ανέφικτο. Προβλέπεται, επίσης, ότι η κατανομή των βοσκήσιμων γαιών γίνεται από Επιτροπή της οικείας Περιφερειακής Ενότητας, η οποία είναι αρμόδια για το σκοπό αυτό. Ακόμα προβλέπεται ότι στους κτηνοτρόφους που κάνουν χρήση ιδιωτικής βοσκήσιμης γαίας, ιδιόκτητη ή ενοικιαζόμενη από ιδιώτες ή ΝΠΙΔ, κατανέμεται επιπλέον έκταση μόνο για το μέρος του ζωικού κεφαλαίου που δεν καλύπτεται από τις ιδιωτικές εκτάσεις που δηλώνουν. Σε περίπτωση μεταβολής του ιδιοκτησιακού καθεστώτος των ιδιόκτητων βοσκήσιμων γαιών, για οποιαδήποτε αιτία, ο κτηνοτρόφος έχει την υποχρέωση να δηλώνει και αποδεικνύει τις αντίστοιχες μεταβολές. Σε αντίθετη περίπτωση χάνει τα δικαιώματά του.

Η νομή ή κατοχή των βοσκήσιμων γαιών αποδεικνύεται με τα δικαιολογητικά της υπουργικής απόφασης της περίπτωσης β του άρθρου 11. Τα δικαιολογητικά αυτά κατατίθενται άπαξ.

Με την παρ. 2 του άρθρου 6 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου προβλέπεται ότι τα δικαιώματα χρήσης της βοσκής παραχωρούνται στους κτηνοτρόφους για χρονικό διάστημα αντίστοιχο με την υλοποίηση των στόχων των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, το οποίο δεν μπορεί να είναι μικρότερο από τρία (3) έτη, με την υπογραφή σχετικής σύμβασης μίσθωσης. Η Επιτροπή, επίσης, προβαίνει σε ανάλογες ανακατατάξεις των δικαιωμάτων βόσκησης σε περίπτωση που σε τμήματα ή και σε ολόκληρη τη βοσκήσιμη γαία απαγορευτεί η βόσκηση ή οι γαίες αυτές χαρακτηρισθούν αναδασωτές, στα πλαίσια της δασικής νομοθεσίας.

Με την παρ. 3 του άρθρου 6, προβλέπονται τα της μεταβίβασης των δικαιωμάτων βόσκησης σε περίπτωση κληρονομικής διαδοχής ή πώλησης της εκμετάλλευσης σε

άλλο κτηνοτρόφο καθώς και η παραμονή των δικαιωμάτων βόσκησης ως εθνικό απόθεμα σε περίπτωση παύσης της εκμετάλλευσης για δύο χρόνια.

Με την παρ. 4 του άρθρου 6, προβλέπεται ότι για την κατανομή των δικαιωμάτων χρήσης λαμβάνονται υπόψη τα δικαιώματα των αποκατασταθέντων κτηνοτρόφων, σύμφωνα με τα οριζόμενα στην παράγραφο 2 του άρθρου 24 του ν. 4061/2012.

Στόχος των διατάξεων του προτεινόμενου άρθρου 6, είναι για τον καθορισμό των δικαιωμάτων χρήσης να ακολουθείται σε όλη τη χώρα ένας συγκεκριμένος και ενιαίος μηχανισμός, σύμφωνα πάντα με τις απαιτήσεις του εγκεκριμένου διαχειριστικού σχεδίου βόσκησης, διότι η μέχρι σήμερα διαδικασία που ακολουθείται από τους δήμους της χώρας και βασίζεται σε χωροταξικά, πληθυσμιακά και κοινωνικά δεδομένα παλαιότερων εποχών έχει αποδειχθεί αναποτελεσματική.

Άρθρο 7

Μίσθωμα δικαιώματος χρήσης βοσκής

Με την παρ. 1 του άρθρου 7 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, ορίζεται ότι για τα δικαιώματα χρήσης της βόσκησης, καταβάλλεται από τους κτηνοτρόφους τίμημα, το ύψος του οποίου, καθορίζεται με την κοινή υπουργική απόφαση.

Με την παρ. 2 του άρθρου 7, προβλέπεται η κατάθεση του τιμήματος για το δικαίωμα χρήσης της βόσκησης, υπέρ της Περιφέρειας, στα διοικητικά όρια της οποίας ασκείται η βόσκηση και σε σχετικό λογαριασμό της, με την υποχρέωση διάθεσής του για τη συντήρηση και την κατασκευή έργων υποδομής της βοσκήσιμης γαίας, σύμφωνα με το διαχειριστικό σχέδιο βόσκησης.

Τέλος με την παρ. 3 του άρθρου 7, προβλέπεται ότι δεν οφείλουν την καταβολή μισθώματος οι ιδιοκτήτες για τη δική τους βοσκήσιμη γαία καθώς και οι αποκατεστημένοι κτηνοτρόφοι για τη βοσκήσιμη γαία στην οποία έγινε η αποκατάστασή τους.

Στόχος των διατάξεων του προτεινόμενου άρθρου 7 είναι να ρυθμισθούν ενιαία και συγκεκριμένα, για όλη τη χώρα, τα θέματα που αφορούν το τίμημα του δικαιώματος χρήσης βοσκής.

Άρθρο 8

Αποτύπωση βοσκήσιμων γαιών - Εξαιρέσεις

Με την παρ. 1 του άρθρου 8 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, ορίζεται ότι η αποτύπωση των βοσκήσιμων γαιών γίνεται με την απόφαση του Συντονιστή της

οικείας Αποκεντρωμένης Διοίκησης για την έγκριση των αντίστοιχων διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης.

Με την παρ. 2 του άρθρου 8, ορίζονται οι εκτάσεις που δεν αποτυπώνονται, και οι οποίες είναι:

- α) έχουν γενικότερες δεσμεύσεις ή όσες έχουν παραχωρηθεί για άλλους σκοπούς στα πλαίσια της ισχύουσας δασικής νομοθεσίας
- β) όσες είχαν τη μορφή δάσους ή δασικής έκτασης και καταστράφηκαν από πυρκαγιά ή αποψιλώθηκαν με άλλο τρόπο και έχουν κηρυχθεί αναδασωτές και για τις οποίες ισχύει απαγόρευση βοσκής.
- γ) όσες περιλαμβάνονται σε προγράμματα αναδάσωσης των δασικών υπηρεσιών
- δ) όσες υπάγονται σε κάποια εκ των περιπτώσεων της παραγράφου 2 του άρθρου 38 του ν. 998/1979 (Α'289) όπως ισχύει
- ε) όσες προβλέπονται στις περιπτώσεις β' έως και ε' της παραγράφου 1 του άρθρου 69 του ν.δ. 86/1969 (Α'7).
- στ) βρίσκονται σε πυρήνες Εθνικών Δρυμών

Με την παρ. 3 του άρθρου 8, προβλέπεται ότι αν στις βοσκήσιμες γαίες περιλαμβάνονται δάση ή δασικές εκτάσεις επιτρέπεται και σε αυτές να γίνεται χρήση για βόσκηση, σύμφωνα με τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου και απαγορεύεται κάθε άλλη επέμβαση επ' αυτών, εκτός των επεμβάσεων που προβλέπονται από τη δασική νομοθεσία και δεν παρεμποδίζουν τη βόσκηση.

Με την παρ. 4 του άρθρου 8, προβλέπεται ότι στην απόφαση έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης και αποτύπωσης των βοσκήσιμων γαιών, αναφέρεται αν με τον καθορισμό και την αποτύπωση των συγκεκριμένων εκτάσεων εξυπηρετείται σκοπός δημοσίου συμφέροντος, μέσω της ενίσχυσης και προστασίας της κτηνοτροφίας ως σημαντικού κλάδου της εθνικής οικονομίας και αν παρίσταται ανάγκη χρησιμοποίησης των συγκεκριμένων εκτάσεων, μεταξύ των οποίων και τμημάτων δάσους ή δασικής έκτασης ή υδάτινων παραλίμνιων ή παραποτάμιων οικοσυστημάτων, για την εξυπηρέτηση του σκοπού αυτού.

Οι ανωτέρω ρυθμίσεις κρίνονται απαραίτητες, ώστε οι διαδικασίες που προβλέπονται να καταστούν συμβατές με τη νομολογία και να αποφευχθούν ενδεχόμενα συνταγματικά κωλύματα (άρθρα 24 και 117 του Συντάγματος) που εντοπίστηκαν στο παρελθόν σε αντίστοιχες προσπάθειες.

Συγκεκριμένα επιδιώκεται η κάλυψη ενδεχόμενων αδυναμιών στα εξής σημεία:

α) με τη ρητή εξαίρεση από τον ορισμό ως βοσκήσιμων εκτάσεων – βοσκοτόπων, των εκτάσεων που κήκαν και έχουν κηρυχθεί αναδασωτέες, αλλά και όσων καταστράφηκαν ή καταστρέφονται ή αποψιλώθηκαν ή αποψιλώνονται με άλλο τρόπο, κατά τη ρητή επιταγή του άρθρου 117 παρ. 3 του Συντάγματος, β) με τον περιορισμό της δυνατότητας επέμβασης στη βόσκηση ή σε ενδεχόμενες συμβατές παράλληλες χρήσεις οι οποίες δεν θα παρεμποδίζουν τη βόσκηση και ρητώς θα καθορίζονται από τα οριστικά διαχειριστικά σχέδια βόσκησης, ώστε να μην μπορεί να καταστεί ποιοτικώς έντονη και ποσοτικά απροσδιόριστη η επέμβαση στις εν λόγω εκτάσεις, αφού κατά τα λοιπά εκτός βόσκησης τα δάση και οι δασικού χαρακτήρα εκτάσεις οι περιλαμβανόμενες στην αποτύπωση, θα εξακολουθούν να διαχειρίζονται ως δασικές, γ) με τη μνεία στην απόφαση περί έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης και αποτύπωσης των βοσκήσιμων εκτάσεων της ανάγκης εξυπηρέτησης σκοπού δημοσίου συμφέροντος, δηλαδή της χρήσης των συγκεκριμένων εκτάσεων προς υλοποίηση του σκοπού αυτού (σκοπός δημοσίου συμφέροντος), με τη βόσκηση ποιμνίων της συγκεκριμένης περιοχής.

Μέσω της έγκρισης των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης προβλέπεται η αποτύπωση και χαρτογράφηση των βοσκήσιμων γαιών της χώρας, σε συμφωνία και συσχέτιση με τους υπό έκδοση δασικούς χάρτες.

Άρθρο 9

Επιτροπές παρακολούθησης και εφαρμογής διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης

Με το άρθρο 9 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται η σύσταση σε κάθε Περιφέρεια μίας ή περισσότερων επιτροπών παρακολούθησης και εφαρμογής των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης. Με την εξουσιοδοτική διάταξη της περ. ε' του άρθρου 11 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, ορίζεται ότι με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ορίζονται ο αριθμός των επιτροπών παρακολούθησης και εφαρμογής διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης ανά Περιφέρεια, η σύνθεση, οι αρμοδιότητες, η θητεία και κάθε σχετικό θέμα. Ο αρμόδιος Περιφερειάρχης ορίζει με απόφασή του τα μέλη των επιτροπών αυτών.

Κρίνεται απαραίτητη η θέσπιση των επιτροπών που προβλέπονται στο παρόν άρθρο, προκειμένου να είναι δυνατή η αξιολόγηση της ορθής εφαρμογής των όρων που θέτει το διαχειριστικό σχέδιο βόσκησης.

Άρθρο 10

Βοσκήσιμες γαίες ΟΤΑ

Με το άρθρο 10 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, προβλέπεται ότι οι βοσκήσιμες γαίες που βρίσκονται στην περιφέρεια ΟΤΑ Α΄ βαθμού και των οποίων την κυριότητα, νομή, κατοχή ή χρήση έχουν οι συγκεκριμένοι ΟΤΑ, διατίθενται κατά προτεραιότητα για τις ανάγκες των κτηνοτρόφων, φυσικών ή νομικών προσώπων που διατηρούν την έδρα της εκμετάλλευσής τους στην Τοπική/Δημοτική Κοινότητα στην οποία βρίσκεται η βοσκήσιμη γαία ή σε μετακινούμενους κτηνοτρόφους, οι οποίοι αποδεδειγμένα κάνουν χρήση των εν λόγω βοσκήσιμων γαιών. Στην περίπτωση εκείνη όπου ικανοποιούνται οι παραπάνω ανάγκες και υπάρχει περίσσειμα βοσκήσιμης γαίας σε κάποια ή κάποιες Τοπικές/Δημοτικές Κοινότητες, ο αρμόδιος ΟΤΑ μπορεί να διενεργήσει δημοπρασία ή δημοπρασίες βοσκήσιμων γαιών απευθυνόμενος προς κτηνοτρόφους και άλλων περιοχών.

Κρίνεται απαραίτητο να εφαρμόζεται μία ενιαία διαδικασία και ίδιοι κανόνες για τις βοσκήσιμες γαίες όλη της χώρας.

Άρθρο 11

Εξουσιοδοτικές διατάξεις

Με τις περιπτώσεις α΄, β, γ΄, δ΄ και ε΄ της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου 11, προβλέπονται οι εξουσιοδοτικές διατάξεις, οι οποίες κρίνονται αναγκαίες για την πλήρη εφαρμογή των άρθρων 2, 6, 7 και 9, αντίστοιχα.

Με την περίπτωση στ΄ της παρ. 1 του άρθρου 11 προβλέπεται η ανασύνθεση των συλλογικών οργάνων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Σκοπός του ορισμού νέας σύνθεσης είναι α) η αντιστοίχιση των μελών των συλλογικών οργάνων του Υπουργείου με τις οργανικές μονάδες που προβλέπει ο νέος οργανισμός του Υπουργείου (π.δ.107/2014) και β) η επικαιροποίηση της σύνθεσης των συλλογικών οργάνων με άμεσο αποτέλεσμα τη χωρίς προβλήματα και διοικητικές ανακολουθίες συγκρότηση τους, ώστε να διασφαλιστούν τόσο οι προσφερόμενες υπηρεσίες στους πολίτες όσο και ο ελεγκτικός, γνωμοδοτικός και εποπτικός ρόλος των υπηρεσιών του Υπουργείου.

Με την περίπτωση ζ' της παρ. 1 του άρθρου 11 προβλέπεται η ρύθμιση θεμάτων σχετικών με τις προϋποθέσεις, απαιτήσεις και τις διαδικασίες έλεγχου της διακίνησης των αγροτικών προϊόντων φυτικής προέλευσης. Η αναγκαιότητα της ρύθμισης προκύπτει από το γεγονός ότι έχουν υπάρξει καταγγελίες για την ύπαρξη παράνομων χώρων συγκέντρωσης, παραλαβής, αποθήκευσης, που πλήττουν το οργανωμένο σύστημα παραγωγής και διακίνησης των νωπών προϊόντων, δρώντας διαλυτικά αλλά και επιδρώντας αρνητικά στη διαμόρφωση των τιμών αυτών, με αποτέλεσμα τη στρέβλωση του ανταγωνισμού και την απώλεια εσόδων για τον κρατικό προϋπολογισμό. Επίσης έχουν υπάρξει αιτήματα από επαγγελματικούς φορείς που ζητούν την ρύθμιση της διακίνησης των οπωροκηπευτικών και τέλος είναι απαραίτητος ο καθορισμός προδιαγραφών και κανόνων υγιεινής και ασφάλειας για την εύρυθμη παραλαβή και διακίνηση αυτών των προϊόντων.

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου 11 προβλέπεται εξουσιοδοτική διάταξη έκδοσης απόφασης των Υπουργών Περιβάλλοντος και Ενέργειας και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για τον καθορισμό των προδιαγραφών και του περιεχομένου των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Β'

ΛΟΙΠΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ

Άρθρο 12

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4056/2012 (Α'52)

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου 12 επιχειρείται η παράταση της προθεσμίας που προβλέπεται στην παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4056/2012 «Ρυθμίσεις για την κτηνοτροφία και τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και άλλες διατάξεις» (Α'52), η οποία αφορά την έκδοση άδειας εγκατάστασης σε κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις όλων των κατηγοριών της παρ. 1 του άρθρου 2 του ίδιου νόμου, οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4056/2012 λειτουργούσαν χωρίς άδεια εγκατάστασης ή είχε ήδη διακοπεί η λειτουργία τους για το λόγο αυτό. Ειδικότερα:

Με το άρθρο 14 του ν. 4056/2012, όπως αυτό τροποποιήθηκε με τις παρ. 8 και 9 του άρθρου 43 του ν. 4235/2014 (Α'32), θεσπίστηκαν κίνητρα για τη νομιμοποίηση και τον εκσυγχρονισμό των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων με στόχο την ανάπτυξη και ενίσχυση της ελληνικής κτηνοτροφίας τόσο στον πρωτογενή τομέα όσο και στον τομέα της μεταποίησης των προϊόντων της ζωικής προέλευσης και δόθηκε προθεσμία τριών ετών από 12-3-2012 (ημερομηνία δημοσίευσης του ν. 4056/2012

στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως και έναρξης ισχύος του) για τη νομιμοποίηση υφιστάμενων κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων χωρίς άδεια εγκατάστασης. Η προθεσμία αυτή έληξε στις 12-3-2015.

Η αδειοδότηση των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων επηρεάζεται από τη συναφή και παράλληλη σχετική νομοθεσία και κυρίως από το νομικό πλαίσιο που ρυθμίζει την εγκατάστασή τους εντός δασών, δασικών και δημοσίων εκτάσεων και τη διατήρηση αυθαίρετων κτισμάτων, ως εξής:

Με τις διατάξεις της παρ. 7 του άρθρου 52 του ν. 4280/2014 (Α'159), όπως η παράγραφος αυτή αντικαταστάθηκε με την παρ. 7 του άρθρου 12 του ν. 4315/2014 (Α'269), προβλέπεται ότι κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, πτηνοτροφεία, μελισσοκομεία, εκτροφεία θηραμάτων, υδατοκαλλιέργειες, εκτροφεία γουνοφόρων ή άλλες συναφείς κτηνοτροφικές μονάδες, ιεροί ναοί, που εγκαταστάθηκαν μέχρι την έναρξη ισχύος του ν. 4280/2014 χωρίς άδεια της δασικής υπηρεσίας σε δάση, δασικές εκτάσεις και δημόσιες εκτάσεις των περιπτώσεων α' και β' της παραγράφου 5 του άρθρου 3 του ν. 4280/2014, συνεχίζουν τη λειτουργία τους για μια τριετία από την έναρξη ισχύος του ν. 4315/2014, δηλαδή μέχρι 24-12-2017. Μέσα στη προθεσμία αυτή οφείλουν να λάβουν την έγκριση επέμβασης των άρθρων 45 και 47Α του ν. 998/1979 (Α'289), όπως ισχύουν.

Με την παρ. 13 του άρθρου 23 και το άρθρο 28 του ν. 4178/2013 (Α'174) δόθηκε η δυνατότητα τακτοποίησης αυθαίρετων κατασκευών σταυλικών εγκαταστάσεων και συνοδών κτιρίων προσωρινής διαμονής εντός 18 μηνών από τη δημοσίευση του ν. 4178/2013, δηλαδή μέχρι 8-2-2015. Η προθεσμία αυτή με την αριθ. 60069/29-12-2014 (Β'3534) κοινή απόφαση των Υπουργών Οικονομικών και Περιβάλλοντος, Ενέργειας και Κλιματικής Αλλαγής παρατάθηκε έως 8-2-2016.

Λαμβάνοντας υπόψη τις παραπάνω παρατάσεις και δεδομένου ότι σε ορισμένες περιπτώσεις κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων απαιτούνται ως δικαιολογητικά για την αδειοδότησή τους η έγκριση επέμβασης από την αρμόδια δασική υπηρεσία ή η υπαγωγή τους στις διατάξεις του ν. 4178/2013 για τη νομιμοποίηση αυθαίρετων κατασκευών σταυλικών εγκαταστάσεων και συνοδών κτιρίων προσωρινής διαμονής, οι διατάξεις του προτεινόμενου άρθρου κρίνονται αναγκαίες, προκειμένου να παραταθεί μέχρι 12-9-2016 η προθεσμία της παρ. 1 του άρθρου 14 του ν. 4056/2012 που αφορά την έκδοση άδειας εγκατάστασης σε υφιστάμενες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις, οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4056/2012 λειτουργούσαν χωρίς άδεια εγκατάστασης, ώστε αυτές να μη διακόψουν τη λειτουργία τους, αλλά

να ολοκληρώσουν εμπρόθεσμα τις σχετικές διαδικασίες νομιμοποίησής τους. Η παράταση αυτή καταλαμβάνει και όσες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4056/2012 είχε ήδη διακοπεί η λειτουργία τους για το λόγο ότι λειτουργούσαν χωρίς άδεια εγκατάστασης

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου, προτείνεται η ρύθμιση νομιμοποίησης κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4056/12 ήταν εγκαταστημένες εντός των ορίων οικισμών.

Η ελληνική κτηνοτροφία, στο πλαίσιο των νέων χωροταξικών και δημοσιονομικών δεδομένων, εθνικών και κοινοτικών – διεθνών, αναμένεται να διαδραματίσει τα επόμενα χρόνια πρωτεύοντα ρόλο στην επανεκκίνηση της οικονομίας.

Σήμερα, συμμετέχει μόλις στο 30% του αγροτικού εισοδήματος με αντίκτυπο την ελλειμματική παραγωγή σε κρέας και γάλα, την εισαγωγή τεράστιων ποσοτήτων ζωικών προϊόντων και τη διαμόρφωση το ελλείμματος του εμπορικού γεωργικού ισοζυγίου κάθε χρόνο στο ποσό των 2 δις ευρώ όπου το 80% περίπου προέρχεται από το ισοζύγιο των κτηνοτροφικών προϊόντων.

Οι παράγοντες που δημιουργούν και συντηρούν ταυτόχρονα αυτή την κατάσταση είναι πολλοί και διαφορετικοί μεταξύ τους. Από την αποτύπωση της κατάστασης που επικρατεί στον τομέα διαπιστώνεται ότι από τους πλέον σημαντικούς παράγοντες είναι η νομιμοποίηση και ο εκσυγχρονισμός των κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων που συνδέονται άμεσα με την ανάπτυξη και ενίσχυση της ελληνικής κτηνοτροφίας τόσο στον πρωτογενή τομέα όσο και στον τομέα της μεταποίησης των προϊόντων της ζωικής προέλευσης.

Με τη ψήφιση του ν. 4056/2012 (ΦΕΚ 52 Α'): «Ρυθμίσεις για την κτηνοτροφία και τις κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις και άλλες διατάξεις», δημιουργούνται πλέον ευνοϊκές συνθήκες για την ανάπτυξη της ελληνικής κτηνοτροφίας. Σύμφωνα με τις διατάξεις του ν. 4056/12 εξαιρούνται της νομιμοποίησης υφιστάμενες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις που βρίσκονται εντός ορίων οικισμών και οι οποίες βάσει του ισχύοντος νομοθετικού πλαισίου θα οδηγηθούν σε διακοπή λειτουργίας και σφράγισμα. Λαμβάνοντας υπόψη το μέγεθος του προβλήματος (από την αποτύπωση της κατάστασης ενδεικτικά αναφέρουμε ότι στο νομό Ροδόπης λειτουργούν περίπου 700 κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις εντός ορίων οικισμών, στο νομό Λακωνίας υπάρχουν μη αδειοδοτημένες κτηνοτροφικές εγκαταστάσεις εντός ορίων οικισμών σε όλη την περιφέρεια, στο νόμο Φλώρινας λειτουργούν περίπου 2000 κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις εντός ορίων οικισμών, αντίστοιχη επικρατούσα

κατάσταση στους νομούς Κορινθίας, Έβρου, Καβάλας, Καστοριάς, Κοζάνης, Τρικάλων κλπ.) και προκειμένου να αντιμετωπισθεί το παραπάνω πρόβλημα προτείνεται η ρύθμιση νομιμοποίησης κτηνοτροφικών εγκαταστάσεων οι οποίες κατά την έναρξη ισχύος του ν. 4056/12 ήταν εγκαταστημένες εντός των ορίων οικισμών, στηρίζοντας την ελληνική κτηνοτροφία και οικονομία.

Άρθρο 13

Τροποποίηση διατάξεων των ν. 3877/2010 (Α' 160) και 2342/1995 (Α' 208)

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου, με την οποία αντικαθίσταται η περίπτωση α' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 3877/2010, στους πόρους του ΕΛΓΑ ορίζεται για την καλλιέργεια της ελιάς η ασφαλιστική εισφορά σε ποσοστό 1,5% επί της ασφαλιζόμενης αξίας, εξαιτίας της μεγάλης και σταθερής συνεισφοράς της καλλιέργειας στα έσοδα από ασφαλιστικές εισφορές (30 εκατ. € επί των εσόδων κατ' έτος), σε σχέση με τις καταβληθείσες για την καλλιέργεια αυτή αποζημιώσεις. Σημειώνεται ότι: α) η περίπτωση αυτή προβλέπεται με σχετική κοινή Υπουργική απόφαση και β) για λόγους νομοτεχνικής ορθότητας αντικαθίσταται το σύνολο των διατάξεων της περίπτωσης α' της παρ. 1 του άρθρου 7 του ν. 3877/2010.

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου, με την οποία αντικαθίσταται η παρ. 2 του άρθρου 8 του ν. 3877/2010, προστίθεται και η αλιευτική παραγωγή στις περιπτώσεις που εξαιρούνται από την ασφαλιστική κάλυψη.

Με την παράγραφο 3 αντικαθίστανται οι περιπτώσεις β' και γ' της παραγράφου 1 του άρθρου 9 του ν. 3877/2010. Ειδικότερα, για τον υπολογισμό της ασφαλιζόμενης αξίας λαμβάνεται υπόψη, εκτός των άλλων, η μέση παραγωγή ανά νομό και ανά στρέμμα ή δένδρο των δηλούμενων καλλιεργειών. Διαγράφεται η φράση «ανά νομό» για να υπάρχει η δυνατότητα καθορισμού της μέσης παραγωγής και ανά περιφέρεια ή γεωγραφική ζώνη ή ακόμα και ανά χώρα. Επίσης, στην τρίτη παράμετρο για τον υπολογισμό της ασφαλιζόμενης αξίας προστίθεται η λέξη «μέση» έτσι ώστε να διασφαλιστεί η στατιστική επεξεργασία της αξίας κάθε προϊόντος.

Με την παράγραφο 4 αντικαθίσταται το άρθρο 17 του ν. 3877/2010, διότι δεν υπάρχουν Πίνακες Πιστοποιημένων Εμπειρογνομόνων, ούτε και διαδικασία ή φορέας που να τους πιστοποιεί.

Με την παράγραφο 5 ρυθμίζονται θέματα που αφορούν τις αποζημιώσεις των ανταποκριτών του ΕΛΓΑ. Ειδικότερα:

Οι αποζημιώσεις των ανταποκριτών του ΕΛΓΑ ορίζονται κατ' εξουσιοδότηση των διατάξεων της παρ. 4 του άρθρου 13 του ν. 1790/1988 (Α' 134) όπως αντικαταστάθηκαν με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 53 του ν.2538/1997 (Α' 242) με απόφαση του ΔΣ του ΕΛΓΑ που εγκρίνεται από τον Υπουργό Γεωργίας (νυν Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων) σε συνδυασμό με τις διατάξεις της παρ. 3 του άρθρου 21 του ν. 4024/2011, της παρ.5 του άρθρου 24 του ν.3877/2010, όπως τροποποιήθηκε με την παρ. 4 του άρθρου 39 του ν.4061/2012 και του άρθρου 8 της υπ' αριθ.80/14270/31.1.2014 κοινής απόφασης των Υπουργών Οικονομικών και Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων (Β'327).

Η ένταξη όμως του έργου των Ανταποκριτών καθώς και των απασχολούμενων σε όλα τα στάδια της ασφαλιστικής και εκτιμητικής διαδικασίας, των προγραμμάτων της ενεργητικής προστασίας και κρατικών οικονομικών ενισχύσεων γεωτεχνικών, υπαλλήλων ή μη του ΕΛΓΑ, οι οποίοι δικαιούνται, για το έργο που τους ανατίθεται, αποζημίωση ανά πραγματογνωμοσύνη, επιτόπιο έλεγχο, εποπτικό έλεγχο, αξιολόγηση και παραλαβή έργων στους περιορισμούς μηνιαίων ορίων αποζημίωσης οδηγεί σε αδυναμία υλοποίησής του σε περίπτωση επέλευσης μεγάλων ζημιών στις αγροτικές και κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις που οφείλονται σε απρόβλεπτα σε έκταση και ένταση καιρικά φαινόμενα (παγετός, χαλάζι, πλημμύρα κλπ), δεδομένων των συγκεκριμένων χρονικών ορίων (λίγων ημερών) που θέτουν οι Κανονισμοί Ασφάλισης του ΕΛΓΑ για την υποβολή δηλώσεων ζημιάς – ΠΣΕΑ από τους ζημιωθέντες παραγωγούς.

Επομένως οι ανωτέρω διατάξεις δεν λαμβάνουν υπόψη τις ιδιαιτερότητες εκτέλεσης του έργου των ανταποκριτών και του ως άνω προσωπικού του ΕΛΓΑ, το οποίο έχει συγκεκριμένο χρονικό ορίζοντα υλοποίησης, που είναι σε άμεση συνάρτηση με την επέλευση απρόβλεπτων σε έκταση ζημιών στις αγροτικές και κτηνοτροφικές εκμεταλλεύσεις. Συγκεκριμένα οι ζημιές αρκετές φορές συνεπάγονται την υποβολή χιλιάδων δηλώσεων ζημιάς από τους παραγωγούς της χώρας, τις οποίες οφείλουν να διαχειριστούν άμεσα και εντός ασφυκτικών χρονικών ορίων οι ανταποκριτές, και στην εκτίμηση και τον διοικητικό έλεγχο των οποίων οφείλουν να προβούν οι απασχολούμενοι υπάλληλοι ή μη του ΕΛΓΑ.

Κατόπιν των ανωτέρω η απαλοιφή των μηνιαίων ορίων αποζημίωσης με παράλληλη διατήρηση των ορίων αποζημίωσης ανά δήλωση ή φάκελο ή εκτίμηση θα επιτρέψει στον ΕΛΓΑ να ανταποκριθεί στις υποχρεώσεις του απέναντι στον αγροτικό κόσμο της χώρας χωρίς να παραβιάζεται το συνολικό ετήσιο πλαφόν των αποζημιώσεων

των ανταποκριτών του και των απασχολούμενων σε όλα τα στάδια της ασφαλιστικής και εκτιμητικής διαδικασίας. Επιπλέον η ύπαρξη των μηνιαίων ορίων αποζημίωσης δεν εξυπηρετεί το εθνικό δημόσιο συμφέρον, καθώς οδηγεί ουσιαστικά σε αδυναμία υλοποίησης του έργου του ΕΛΓΑ και κατ' επέκταση αδυναμία εξυπηρέτησης του αγροτικού κόσμου της χώρας.

Εξάλλου οι αποζημιώσεις του ως άνω προσωπικού και των ανταποκριτών του ΕΛΓΑ βαρύνουν τους ίδιους τους πόρους του ΕΛΓΑ και όχι τον εθνικό τακτικό προϋπολογισμό.

Με την παράγραφο 6 του προτεινόμενου άρθρου, προτείνεται η αντικατάσταση της παρ. 1 του άρθρου 1 προκειμένου να επεκταθεί η ενεργητική προστασία της αγροτικής δραστηριότητας τόσο σε κινδύνους που καλύπτονται ασφαλιστικά από τον ΕΛΓΑ (παθήσεις και ασθένειες) όσο και σε κινδύνους που δεν αναφέρονται ρητά στο νόμο 3877/2010, μέσω επιχορηγούμενων δράσεων.

Τέλος, σημειώνεται ότι με την περίπτωση ε' της παρ. 1 του προτεινόμενου άρθρου 21 καταργείται: α) η παράγραφος 5 του άρθρου 6 του ν. 3877/2010 (Α'160) και β) η παράγραφος 3 του άρθρου 10 του ίδιου νόμου. Με την περίπτωση α' καταργείται το ανώτατο όριο αποζημίωσης των 70.000 €. Από τις χρήσεις των ετών 2011 και 2012 διαπιστώνεται ότι μόνο 10 παραγωγοί το 2011 και 6 παραγωγοί το 2012 ξεπερνούσαν αυτό το όριο. Επίσης, οι συγκεκριμένοι παραγωγοί είναι διαφορετικοί κάθε χρονιά και είχαν καλλιέργειες υψηλής ασφαλιζόμενης αξίας. Με την περίπτωση β' καταργείται το ανώτατο όριο αποζημίωσης (70.000 €) και κατά συνέπεια καταργείται και το ανώτατο όριο ασφαλιστικής εισφοράς. Το ανώτατο όριο ασφαλιστικής εισφοράς έχει δημιουργήσει ανισότητες μεταξύ παραγωγών του ίδιου κλάδου ή και διαφορετικού. Ενδεικτικά αναφέρονται οι εξής χαρακτηριστικές περιπτώσεις: α) «μεγάλοι» και «μεσαίοι» παραγωγοί και κτηνοτρόφοι καταβάλλουν την ίδια ασφαλιστική εισφορά, β) παραγωγός με θερμοκηπιακή καλλιέργεια 4 στρεμμάτων καταβάλει την ίδια ασφαλιστική εισφορά με κάποιον παραγωγό που έχει θερμοκηπιακές καλλιέργειες 10 στρεμμάτων, β) παραγωγοί με υψηλής ασφαλιζόμενης αξίας καλλιέργειες καταβάλλουν την ίδια ασφαλιστική εισφορά με παραγωγούς που έχουν στην εκμετάλλευσή τους μικρότερης ασφαλιζόμενης αξίας καλλιέργειες. Επίσης, δημιουργείται πρόβλημα στον καθορισμό ασφαλιστρού σε περιπτώσεις πτηνοτροφικών ή χοιροτροφικών μονάδων ή ανθοκομικών καλλιεργειών που αιτούνται την ένταξή τους στην υποχρεωτική ασφάλιση. Τέλος, σημειώνεται ότι από τους 760.000 περίπου ασφαλισμένους το έτος 2012, οι 3500

περίπου είχαν εισφορές που έφθαναν στα ανώτατα όρια. Με την κατάργηση των ανώτατων ορίων, από τους 3500 παραγωγούς, οι 2500 περίπου θα εξακολουθούν να καταβάλλουν εισφορές μέχρι του ανώτατου ορίου, 500 παραγωγοί περίπου θα καταβάλλουν μέχρι 5000 € και οι υπόλοιποι 500 από 5000 € και πάνω. Παράλληλα δημιουργήθηκαν πολλά τεχνικά κατά την υποβολή της ΔΚΕ, όπου όταν κάποιος παραγωγός έφθανε το ανώτατο κατά περίπτωση όριο δεν προχωρούσε στη δήλωση των υπόλοιπων αγροτεμαχίων του.

Άρθρο 14

Παράταση παραχώρησης χρήσης αγροτικών ακινήτων και λειτουργίας επαγγελματικών σχολών ΕΠΑΣ

Με την παράγραφο 1 του προτεινόμενου άρθρου, αντιμετωπίζεται το πρόβλημα που έχει ανακύψει από τη λήξη των αποφάσεων παραχώρησης χρήσης ακινήτων σε κατά κύριο επάγγελμα αγρότες ή ανέργους με αποφάσεις του οικείου Περιφερειάρχη, κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 168 του ν. 4099/2012 και το άρθρο 37 παρ.14 εδάφιο γ' του ν.4235/2014. Ειδικότερα, δεν υπάρχει δυνατότητα παράτασης των παραχωρήσεων αυτών με το υπάρχον νομοθετικό πλαίσιο, επιπλέον, το Υπουργείο επεξεργάζεται νέο νομοθετικό πλαίσιο για την αξιοποίηση των αγροτικών εκτάσεων της χώρας με έμφαση την παραχώρηση τους σε ομάδες παραγωγών και Συνεταιρισμούς. Συνεπώς για το μεταβατικό αυτό στάδιο προτείνουμε την παράταση της παραχώρησης χρήσης αγροτικών ακινήτων έως 31-10-2016.

Με την παράγραφο 2 του προτεινόμενου άρθρου, επιδιώκεται η εκ νέου παράταση της λειτουργίας των ανωτέρω ΕΠΑΣ αρμοδιότητας του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και για το σχολικό έτος 2016-2017 (λήξη παράτασης 15-9-2017), για τους ακόλουθους λόγους:

Η άμεση, πρωτογενής, καθημερινή συνέργεια του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων με όλους τους παράγοντες και συντελεστές της αγροτικής παραγωγής και οικονομίας (υπηρεσίες Ευρωπαϊκής Ένωσης, δημόσια διοίκηση, παραγωγοί, καταναλωτές, συνεταιρισμοί, επαγγελματικές, επιχειρηματικές ενώσεις, επιστημονικοί φορείς, η αγορά γενικά) έχει ως αποτέλεσμα την πλέον εξειδικευμένη γνώση των γεωργικών θεμάτων και την παρακαταθήκη εμπειρίας, οι οποίες είναι σημαντικό να μεταδίδονται και να αξιοποιούνται, μέσω των εκπαιδευτικών δομών (σήμερα ΕΠΑΣ)

που λειτουργούν με αρμοδιότητα του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων..

Επιπλέον, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων και ο ΕΛΓΟ-ΔΗΜΗΤΡΑ που έχει την ευθύνη οργάνωσης και λειτουργίας των υπόψη σχολών, διαθέτουν ένα αξιόλογο εκτεταμένο δίκτυο υποδομών, το οποίο μπορεί να εξυπηρετήσει με άριστο τρόπο την αγροτική εκπαίδευση, όπως αγροτικές εκτάσεις, εξοπλισμό, εργαστήρια, φυτικό κεφάλαιο και ζωικό κεφάλαιο. Αυτή την υψηλής ποιότητας επαγγελματική κατάρτιση στα αγροτικά επαγγέλματα το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων έχει την πρόθεση να συνεχίσει να την παρέχει. Ταυτόχρονα το ενδιαφέρον των πολιτών για φοίτηση στις ΕΠΑΣ του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων παραμένει σταθερό, αδιάλειπτο και με τάση αύξησης. Οι ενδιαφερόμενοι για επαγγελματική εκπαίδευση σε αγροτικές ειδικότητες απευθύνονται διαχρονικά στο ως άνω Υπουργείο, το οποίο παρέχει δημόσια δωρεάν υψηλής ποιότητας επαγγελματική εκπαίδευση, αξιοποιώντας την πολύτιμη εμπειρία του και το εκτεταμένο δίκτυο ειδικών υποδομών που διαθέτει. Το ενδεχόμενο να μην υπάρχει η δυνατότητα ικανοποίησης αιτημάτων εγγραφής το Σεπτέμβριο του έτους 2015 θα δημιουργήσει σοβαρή αναστάτωση στις τοπικές κοινωνίες, όπως επίσης και αρνητικό αντίκτυπο σε αυτούς που προσπαθούν να σχεδιάσουν το επαγγελματικό τους μέλλον, οι οποίοι αναζητούν με αγωνία επαγγελματική διέξοδο.

Για τους παραπάνω λόγους, με τις διατάξεις της προτεινόμενης προσθήκης, το Υπουργείο Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων επιδιώκει να μη στερήσει από τους πολίτες το υψηλό επίπεδο τεχνογνωσίας που διαθέτει.

Συνεπώς, μέχρι να συνταχθεί νέος νόμος από το Υπουργείο Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων, με τον οποίο θα εναρμονιστούν οι ΕΠΑΣ του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, κατόπιν ειδικού σχεδιασμού που απαιτεί εύλογο χρόνο, πρέπει να εξασφαλισθεί ότι οι σχολές αυτές θα συνεχίσουν να λειτουργούν έως 15-9-2017. Η κατάργηση των σχολών, λόγω μη εγγραφής νέων μαθητών το Σεπτέμβριο του 2015, θα είναι πλήγμα για τους ενδιαφερόμενους μαθητές, διότι οι ειδικότητες των υπόψη σχολών δεν υπάρχουν στα ΕΠΑΛ του Υπουργείου Παιδείας, Έρευνας και Θρησκευμάτων.

Άρθρο 15**Εθνικό πρόγραμμα συλλογής και διαχείρισης νεκρών ζώων**

Μετά από τους επτά κοινοτικούς ελέγχους που έχει δεχθεί η χώρα από το 2004 μέχρι σήμερα καθώς και τα συμπεράσματα από τις επιθεωρήσεις της πρώην Δνσης Κτηνιατρικής Επιθεώρησης και Ελέγχου του ΥΠΑΑΤ, για τη διαχείριση των ζωικών υποπροϊόντων (ΖΥΠ), διαφαίνεται ότι η χώρα δεν έχει συμμορφωθεί πλήρως με τις απαιτήσεις των Ευρωπαϊκών Κανονισμών. Συνέπεια της μη συμμόρφωσης ήταν η χώρα να καταδικασθεί από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο για πλημμελή εφαρμογή του Καν. (ΕΚ) 1774/2002, «Υγειονομικοί Κανόνες για τα ζωικά υποπροϊόντα», με κύριο πρόβλημα την έλλειψη διαχείρισης νεκρών ζώων. Η υπόθεση βρίσκεται στο στάδιο της διαδικασίας επιβολής προστίμου, με προειδοποιητική επιστολή άρθρ. 260 ΣΛΕΕ για την εφαρμογή της καταδικαστικής απόφασης ΔΕΕ C-248/08 της 17ης/12/2009.

Μέχρι σήμερα, για την αντιμετώπιση του θέματος της περισυλλογής και διαχείρισης των νεκρών ζώων, α) αναπτύχθηκαν πιλοτικά προγράμματα στις Περιφέρειες Ανατ. Μακεδονίας-Θράκης και Θεσσαλίας με κρατική χρηματοδότηση (ύψους 1.000.000 έκαστο), προκειμένου σε βάθος χρόνου, να αντιμετωπισθεί το θέμα σε μόνιμη και σταθερή βάση για όλη την Επικράτεια και β) δημιουργήθηκε η νομική βάση για την ανάπτυξη προγραμμάτων διαχείρισης νεκρών ζώων σε όλη τη χώρα, με την Υπουργική Απόφαση 236/47755/10-4-2014.

Τονίζεται ότι α) το πιλοτικό πρόγραμμα διαχείρισης νεκρών ζώων στην Περιφέρεια Ανατ. Μακεδονίας-Θράκης τελείωσε στις 6-12-2014 και το πρόγραμμα της Περιφέρειας Θεσσαλίας ολοκληρώνεται σύντομα, β) υπάρχει ιδιαίτερο ενδιαφέρον όλων των Περιφερειών της χώρας για το θέμα της διαχείρισης των νεκρών ζώων, οι οποίες κατά καιρούς έχουν υποβάλλει σχετικά αιτήματα για ένταξη σε αντίστοιχα προγράμματα και γ) την ανάδειξη της διαχείρισης των νεκρών ζώων σε όλη την ελληνική επικράτεια, σε πρώτης προτεραιότητας θέμα από την τηλεδιάσκεψη με τη DG SANTE (για την πορεία υλοποίησης του σχεδίου δράσης του Υπουργείου) κατά την οποία η Χώρα δεσμεύτηκε για την άμεση υποβολή ενός ειδικού σχεδίου δράσης με χρονοδιάγραμμα υλοποίησης σε βάθος τριετίας (2015-2017).

Πρέπει να επισημανθεί ότι η υποβολή συγκεκριμένου χρονοδιαγράμματος ενεργειών για τη διαχείριση των νεκρών ζώων της Χώρας σε βάθος τριετίας (2015-2017) στη DG SANTE έως τις 26/6/2019, αποτελεί την αναγκαία και ικανή προϋπόθεση για να αποφευχθεί η παραπομπή της Χώρας για εκδίκηση στο Ευρωπαϊκό Δικαστήριο με συνέπεια την επιβολή διοικητικού προστίμου, το οποίο θα ανέρχεται σε 50.000€ την

ημέρα για κάθε ημέρα που η Χώρα θα παραμένει μη συμμορφούμενη με την ενωσιακή νομοθεσία που αφορά την ορθή διαχείριση των ζωικών υποπροϊόντων της.

Με το προτεινόμενο άρθρο αρχίζει η εφαρμογή του Εθνικού Προγράμματος ΣΥλλογής και Διαχείρισης νεκρών ζώων (ΕΠΣΥΔ) προκειμένου να διασφαλισθεί η προστασία της δημόσιας υγείας, της υγείας των ζώων και του περιβάλλοντος.

Με την παρ. 3 του άρθρου 15 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου θεσπίζεται ανταποδοτικό τέλος ώστε το πρόγραμμα να λειτουργήσει ικανοποιητικά και σε βάθος χρόνου, ώστε να λήξει οριστικά η εκκρεμότητα της έλλειψης οργανωμένου σχεδίου από την πολιτεία για τη διαχείριση των νεκρών ζώων.

Με την παρ.6 εφαρμόζεται αποκλειστικά για το έτος 2016 πρόγραμμα περισυλλογής και διαχείρισης των νεκρών βοοειδών, αιγών και προβάτων, για τα οποία υπάρχει υποχρέωση διενέργειας εξετάσεων για Μεταδοτικές Σπογγώδεις Εγκεφαλοπάθειες (ΜΣΕ).

Άρθρο 16

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 1564/1985 (Α'164)

Με το άρθρο 16 τροποποιούνται διατάξεις του ν. 1564/1985 (Α'164) και ειδικότερα:

1. Στο άρθρο 6, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, μετά την παράγραφο 3 προστίθεται παράγραφος 3α, προκειμένου να καταργηθεί η απαίτηση για γνώμη της Τεχνικής Επιτροπής Πολλαπλασιαστικού Υλικού (Τ.Ε.Π.Υ.) του άρθρου 20 και των κατά περίπτωση αρμόδιων οργανισμών και λοιπών φορέων της παραγράφου 1 του άρθρου 7 για την έκδοση των αποφάσεων του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, που εκδίδονται κατ' εξουσιοδότηση της παραγράφου 3 του άρθρου 6 και οι οποίες αφορούν τη συμμόρφωση της εθνικής νομοθεσίας προς τη σχετική νομοθεσία των οργάνων της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Η προτεινόμενη ρύθμιση κρίνεται αναγκαία προκειμένου να επιταχυνθεί η εναρμόνιση του εθνικού προς το ενωσιακό δίκαιο, που σχετίζεται με τις προϋποθέσεις και τη διαδικασία εγγραφής και διαγραφής των ποικιλιών φυτικών ειδών στον εθνικό κατάλογο, τις δοκιμές και τους πειραματικούς ελέγχους των ποικιλιών αυτών, τους τρόπους αξιολόγησης και κατάταξής τους και τους απαιτούμενους σχετικούς επανελέγχους.
2. Στο άρθρο 15, όπως έχει τροποποιηθεί και ισχύει, μετά την παράγραφο 7, προστίθεται παράγραφος 8. Οι προτεινόμενες ρυθμίσεις κρίνονται αναγκαίες για τη συμμόρφωση προς το άρθρο 34 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της Ευρωπαϊκής

Ένωσης (ΣΛΕΕ). Ειδικότερα, προβλέπεται η δυνατότητα φυσικών και νομικών προσώπων που είναι εγγεγραμμένα στο Μητρώο Αγροτών και Αγροτικών Εκμεταλλεύσεων (Μ.Α.Α.Ε.) σύμφωνα με το ν. 3874/2010 (Α'151), να αποκτούν πολλαπλασιαστικό υλικό καλλιεργούμενων φυτικών ειδών, αποκλειστικά και μόνο για τις ανάγκες των αγροτικών τους εκμεταλλεύσεων με σκοπό την παραγωγή αγροτικών προϊόντων, από άλλα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, χωρίς να απαιτείται η κατοχή άδειας επιχείρησης εμπορίας του υλικού αυτού. Περαιτέρω, εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την έκδοση απόφασης σχετικά με τις λεπτομέρειες της πραγματοποίησης των ελέγχων που απαιτούνται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και κάθε άλλο θέμα σχετικό με την εφαρμογή της ανωτέρω διάταξης.

Άρθρο 17

Ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης και τα ζωικά υποπροϊόντα

Σύμφωνα με το άρθρο 22 του Κανονισμού 1069/2009/ΕΚ «περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την κατάργηση του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1774/2002 (κανονισμός για τα ζωικά υποπροϊόντα» και το άρθρο 17 του Κανονισμού 142/2010/ΕΕ «για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1069/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου περί υγειονομικών κανόνων για ζωικά υποπροϊόντα και παράγωγα προϊόντα που δεν προορίζονται για κατανάλωση από τον άνθρωπο και για την εφαρμογή της οδηγίας 97/78/ΕΚ του Συμβουλίου όσον αφορά ορισμένα δείγματα και τεμάχια που εξαιρούνται από κτηνιατρικούς ελέγχους στα σύνορα οι οποίοι αναφέρονται στην εν λόγω οδηγία», όλοι όσοι εμπλέκονται στην παραγωγή, συλλογή, μεταφορά, χρήση ή απόρριψη των ζωικών υποπροϊόντων θα πρέπει να εξασφαλίζουν την ιχνηλασιμότητα των ζωικών υποπροϊόντων και τα παράγωγων προϊόντων. Σύμφωνα με το αιτιολογικό σημείο 36 του Κανονισμού 1069/2009/ΕΚ:

- νομοθεσία που τέθηκε σε ισχύ μετά την έκδοση του κανονισμού 178/2002/ΕΚ (κανονισμοί 852/2004 /ΕΚ, 853/2004 ΕΚ και 183/2005/ΕΚ) αναθέτουν την κύρια ευθύνη για τη συμμόρφωση με την κοινοτική νομοθεσία που αφορά την προστασία της δημόσιας υγείας και της υγείας των ζώων στους υπευθύνους των επιχειρήσεων τροφίμων και ζωοτροφών.

Οι υπεύθυνοι επιχειρήσεων πρέπει να έχουν σε λειτουργία συστήματα και διαδικασίες για τον προσδιορισμό της ταυτότητας:

- των λοιπών υπευθύνων επιχειρήσεων στους οποίους έχουν χορηγήσει τα ζωικά υποπροϊόντα ή παράγωγα προϊόντα και
- των υπευθύνων επιχειρήσεων οι οποίοι τους έχουν τροφοδοτήσει.

Η υποχρέωση δε της ιχνηλασιμότητας θα πρέπει να αποσαφηνισθεί περαιτέρω ιδίως όσον αφορά:

- τις πληροφορίες που πρέπει να διατίθενται στις αρμόδιες αρχές
- το χρονικό διάστημα κατά το οποίο πρέπει να τηρούνται οι ως άνω πληροφορίες και να προσδιορισθεί όσον αφορά τα μέσα με τα οποία εξασφαλίζεται. Θα πρέπει να καταβάλλεται κάθε δυνατή προσπάθεια για να προάγεται η χρήση ηλεκτρονικών και άλλων μέσων τεκμηρίωσης που δεν συνεπάγονται καταγραφή σε χαρτί, εφόσον εξασφαλίζουν πλήρως το ιχνηλάσιμο. Η ανάγκη αυτή προκύπτει ώστε:

α) να αποφεύγονται διαταραχές στην εσωτερική αγορά σε περίπτωση συμβάντων που συνδέονται με πραγματικούς ή δυνητικούς κινδύνους για τη δημόσια υγεία ή την υγεία των ζώων

β) να διευκολύνονται οι επίσημοι έλεγχοι (και οι διασταυρωτικοί)

γ) να συλλέγονται πιο αξιόπιστα και ακριβή στατιστικά στοιχεία για τα παραγόμενα ζωικά υποπροϊόντα (ΖΥΠ) ώστε να μπορεί να οργανωθεί καλύτερα ένα σύστημα αξιοποίησης τους

Για τον σκοπό αυτό Διεύθυνση Υγιεινής και Ασφάλειας Τροφίμων Ζωικής Προέλευσης του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων σε συνεργασία με το Τμήμα Μεθόδων, Σχεδιασμού, Διοίκησης Έργων & Ανάπτυξης Πληροφοριακών Συστημάτων & Ψηφιακών Υπηρεσιών της Διεύθυνσης Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης του Υπουργείου, προχώρησε στη δημιουργία μιας βάσης δεδομένων για τα ΖΥΠ. Η βάση αυτή έχει τα παρακάτω πεδία καταχωρήσεων:

ΠΑΡΑΓΩΓΟΥΣ ΖΥΠ: έχουν ήδη εισαχθεί περίπου 3.850 παραγωγοί ΖΥΠ οι οποίοι διαθέτουν επισήμους αριθμούς έγκρισης ή καταχώρησης από την Κεντρική Υπηρεσία, από τον ΕΦΕΤ ή από τις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες των ΔΑΟΚ ανάλογα με την δραστηριότητα τους. Οι παραγωγοί αφορούν: Εκτροφές ζώων, Σφαγεία, Εγκαταστάσεις επεξεργασίας κρέατος, Εγκαταστάσεις επεξεργασίας Αλιευμάτων, Εγκαταστάσεις επεξεργασίας Γάλακτος, Εγκαταστάσεις επεξεργασίας Λοιπών Τροφίμων (Αυγών, Μελιού, Σαλιγκαριών κλπ), Εγκαταστάσεις Λιανικής Πώλησης,

Εγκαταστάσεις Μαζικής Εστίασης, ΣΥΚΕ, Κτηνιατρικά Εργαστήρια, Κτηνιατρικές Κλινικές, Ζωολογικούς κήπους κλπ) και

ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΤΕΣ ΖΥΠ: έχουν εισαχθεί 520 διαχειριστές ΖΥΠ οι οποίοι διαθέτουν επισήμους αριθμούς έγκρισης από την Κεντρική Υπηρεσία, ή καταχώρησης από τις Κτηνιατρικές Υπηρεσίες των ΔΑΟΚ ανάλογα με την δραστηριότητα τους. Επιπλέον έχουν εισαχθεί όλες οι επιτρεπόμενες δυνατότητες χρήσης ανάλογα με το υλικό και την κατηγορία του και όλοι οι περιορισμοί.

Με το προτεινόμενο άρθρο 17 θεσμοθετούνται οι ηλεκτρονικές βάσεις δεδομένων για τα τρόφιμα ζωικής προέλευσης και τα ζωικά υποπροϊόντα και ορίζεται η υποχρεωτικότητα της καταχώρισης των απαραίτητων για τη λειτουργία τους στοιχείων. Τέλος με την παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου εξουσιοδοτείται ο Υπουργός Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων για την έκδοση απόφασης σχετικά με τις λεπτομέρειες εφαρμογής.

Άρθρο 18

Τροποποίηση διατάξεων του ν. 4036/2012 (Α' 8)

Με το προτεινόμενο άρθρο 18 τροποποιούνται διατάξεις του ν. 4036/2012 «Διάθεση γεωργικών φαρμάκων στην αγορά, ορθολογική χρήση αυτών και συναφείς διατάξεις». Ειδικότερα:

Με την παρ. 1 τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 3 του ν. 4036/2012 με σκοπό την συμπερίληψη των πρόσθετων, ως σκευασμάτων που αξιολογούνται από την Αρμόδια Αρχή Αξιολόγησης (AAA) και την αναφορά σε δραστικές και λοιπές ουσίες του πεδίου εφαρμογής του Καν. 1107/2009/ΕΚ στις αρμοδιότητες/υποχρεώσεις αξιολόγησης της AAA.

Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία διότι το πεδίο εφαρμογής του Καν. 1107/2009/ΕΚ «σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ» επεκτάθηκε (άρθρο 2) πέραν των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και των δραστικών ουσιών που αυτά περιέχουν και σε υπόλοιπες ουσίες που περιέχονται σε αυτά (δηλαδή αντιφυτοτοξικά, συνεργιστικά και βοηθητικά) αλλά και στα πρόσθετα με την μορφή σκευασμάτων, όπως αυτά παραδίδονται στον χρήστη.

Για τον λόγο αυτό, για την αξιολόγηση από την AAA πρέπει να προβλεφθεί αναφορά στα πρόσθετα, ως σκευάσματα με τη μορφή με την οποία παραδίδονται στο χρήστη. Με την παρ. 2 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 4 του άρθρου 4 του

ν. 4036/2012, με σκοπό να περιορισθεί η έκδοση της προβλεπόμενης από τις ως άνω διατάξεις Υπουργικής απόφασης μόνο σε περιπτώσεις χορήγησης, ανάκλησης και ανανέωσης της άδειας διάθεσης των φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά καθώς και στις περιπτώσεις τροποποίησης της άδειας διάθεσης των φυτοπροστατευτικών προϊόντων, εφόσον χρήζουν αξιολόγησης από την ΑΑΑ της χώρας μας (Μπενάκειο Φυτοπαθολογικό Ινστιτούτο βάσει άρθρου 3 ν. 4036/2012).

Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία διότι ένα μεγάλο ποσοστό των Υπουργικών αποφάσεων τροποποίησης των αδειών διάθεσης στην αγορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων (πάνω από το 70% μέχρι σήμερα για το τρέχον έτος) εμπίπτουν στις περιπτώσεις που δεν χρήζουν αξιολόγησης (περιγράφονται στην κατευθυντήρια οδηγία SANCO/201/13170 «για την ανανέωση, ανάκληση και τροποποίηση των εγκρίσεων βάσει του καν. 1107/2009/EK»), οπότε η διαδικασία έκδοσης Υπουργικής απόφασης, ενώ δεν προσφέρει στον έλεγχο ή στην αξιοπιστία της πράξης, δημιουργεί περιττό διοικητικό άχθος, τόσο στην Δ/ση Προστασίας Φυτικής Παραγωγής (ως αδειοδοτούσα αρχή) και τον τελικό διατάκτη, όσο και στους ενδιαφερόμενους. Παράλληλα, η διεκπεραίωση αυτών των αιτήσεων τροποποίησης, ως Υπουργικών αποφάσεων, λειτουργούν ως τροχοπέδη στην διεκπεραίωση ουσιαστικότερων τροποποιήσεων βάσει αξιολόγησης.

Με την παρ. 3 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 5 του ν. 4036/2012 που αφορά τη συγκρότηση της Επιστημονικής Επιτροπής Γεωργικών Φαρμάκων, με σκοπό την απαλοιφή του περιορισμού που αφορά τη μη συμμετοχή των μελών της Επιστημονικής Επιτροπής Γεωργικών Φαρμάκων πάνω από 2 θητείες.

Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία διότι ο εν λόγω περιορισμός δημιουργεί πρόβλημα στη συγκρότηση της Επιτροπής καθώς σε ορισμένους φορείς το προσωπικό δεν επαρκεί ώστε μετά από δύο θητείες να εκπροσωπούνται στην Επιτροπή από νέα μέλη.

Με την παρ. 4 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 6 του άρθρου 9 του ν. 4036/2012. Με την προτεινόμενη τροποποίηση παύει να τιμωρείται η κατοχή φυτοπροστατευτικών προϊόντων πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα και τιμωρείται η εισαγωγή, η επαγγελματική χρήση, η διακίνηση, η διάθεση καθ' οιονδήποτε τρόπο, έστω και δωρεάν και η ανταλλαγή ή η μεταφορά φυτοπροστατευτικών προϊόντων πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα, τα οποία εμφανίζουν μη επιτρεπτές αποκλίσεις στην εγγυημένη σύνθεση ή στις

φυσικοχημικές ιδιότητές τους σε σχέση με τις οριζόμενες στο φάκελο που αφορά στην άδεια που χορηγήθηκε για τη διάθεσή τους στην αγορά. Ταυτόχρονα δίδεται η δυνατότητα επανελέγχου της σταθερότητας των φυτοπροστατευτικών προϊόντων και αναγραφής επί της συσκευασίας ή της ετικέτας με ευθύνη του κατόχου της άδειας διάθεσης στην αγορά, νέας ημερομηνίας λήξης για κανονικές συνθήκες αποθήκευσης, σύμφωνα με την συσκευασία ή ετικέτα. Η ημερομηνία αυτή επιβάλλεται να αναγράφεται με τον ίδιο τρόπο που είχε αναγραφεί η αρχική και να λαμβάνεται μέριμνα ώστε να διατηρούνται ταυτόχρονα και οι αρχικές ενδείξεις, προκειμένου να ενημερώνονται σχετικά οι ενδιαφερόμενοι χρήστες των φυτοπροστατευτικών προϊόντων.

Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία διότι τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα υποχρεούνται σύμφωνα με τον Κανονισμό (ΕΕ) αριθ. 547/2011 της Επιτροπής της 8ης Ιουνίου 2011 «για την εφαρμογή του κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 1107/2009 του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου και του Συμβουλίου όσον αφορά τις απαιτήσεις επισήμανσης για τα φυτοπροστατευτικά προϊόντα», να αναγράφουν επί της συσκευασίας τους ή της ετικέτας τους τη χρονική σταθερότητα του σκευάσματος και την ημερομηνία λήξης. Καθώς η απαιτούμενη μελέτη αφορά σταθερότητα για δύο χρόνια, η συνήθης αναγραφόμενη ημερομηνία λήξης είναι δύο (2) έτη σε κανονικές συνθήκες αποθήκευσης. Η συγκεκριμένη χρονική σταθερότητα είναι συμβατική καθώς σε πληθώρα σκευασμάτων φυτοπροστατευτικών προϊόντων, όπως αυτών που είναι μορφής σκόνης σκονίσματος, βρέξιμης σκόνης, κοκκωδών, υγρών διαλυμάτων και άλλων η σταθερότητα των σκευασμάτων δεν μεταβάλλεται μετά την πάροδο της διετίας.

Σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, με διοικητικές (παρ. 6 του άρθρου 9 του ν.4036/2012) και ποινικές κυρώσεις (παρ. 6 του άρθρου 10 του ν.4036/2012) τιμωρούνται ακόμη και οι παραγωγοί, οι ιδιώτες και τα καταστήματα εμπορίας γεωργικών φαρμάκων που κατέχουν τα συγκεκριμένα σκευάσματα. Ειδικά για τα καταστήματα εμπορίας γεωργικών φαρμάκων που διαθέτουν στις εγκαταστάσεις τους δεκάδες ή εκατοντάδες συσκευασίες και απασχολούν ένα υπεύθυνο επιστήμονα είναι πρακτικά δύσκολο έως αδύνατον να ελέγχονται καθημερινά οι ημερομηνίες λήξης κάθε συσκευασίας. Επιπλέον, καθώς σε αρκετά φυτοπροστατευτικά προϊόντα η προμήθεια και χρήση τους είναι εποχική, συμβαίνει συχνά να προμηθεύονται τα καταστήματα ποσότητες ενός φυτοπροστατευτικού προϊόντος και λόγω καιρικών συνθηκών ή απουσία έξαρσης του καταπολεμούμενου

στόχου, να παραμένουν απούλητα και να παρέρχεται η ημερομηνία λήξης. Εφόσον δε με την ισχύουσα νομοθεσία δεν μπορούν να χρησιμοποιηθούν, τα σκευάσματα αυτά μετατρέπονται σε «αγροχημικά απόβλητα», παρότι στην ουσία δεν έχει επηρεαστεί η ποιότητά τους και πρέπει να διαχειρίζονται ως επικίνδυνα απόβλητα με ιδιαίτερο οικονομικό και περιβαλλοντικό κόστος.

Με την προτεινόμενη τροποποίηση θα αντιμετωπιστεί το πρόβλημα της δημιουργίας νέων «ληγμένων» φυτοπροστατευτικών προϊόντων και θα υπάρχει ο διαχωρισμός που ενδιαφέρει στην πραγματικότητα μεταξύ ακατάλληλων (υποβαμισμένων ποιοτικά, τα οποία θα τιμωρούνται αυστηρότερα από ότι ίσχυε σήμερα) και κατάλληλων (με εγγυημένη σύνθεση και φυσικοχημικές ιδιότητες σύμφωνες με τα οριζόμενα στο φάκελο που αφορά την άδεια διάθεσης στην αγορά που χορηγήθηκε) φυτοπροστατευτικών προϊόντων.

Με την παρ. 5 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται η παρ. 11 του άρθρου 9 του ν. 4036/2012 προκειμένου να διορθωθεί λανθασμένη αναφορά σε αυτή. Συγκεκριμένα, οι διατάξεις της παρ. 11 του άρθρου 9, του ν.4036/2012 εκ παραδρομής προβλέπουν απόσυρση από την αγορά της παρτίδας των σπόρων στην οποία διαπιστώθηκε η παράβαση, αντί του ορθού της παρτίδας των σκευασμάτων που περιέχουν μακρο-οργανισμούς.

Με την παρ. 6 του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίσταται η παρ. 6 του άρθρου 10 του ν. 4036/2012 που αφορά ποινική κύρωση επί συγκεκριμένης παράβασης σε θέματα φυτοπροστατευτικών προϊόντων (κατοχή φυτοπροστατευτικών προϊόντων πέραν της ημερομηνίας λήξης που αναγράφεται ή προκύπτει από τη συσκευασία ή την ετικέτα), σε συνάφεια με την τροποποίηση της παρ. 6 του άρθρου 9 του ίδιου νόμου, όπως αυτή επιχειρείται με την παρ. 4 του προτεινόμενου άρθρου, η οποία αφορά την αντίστοιχη διοικητική κύρωση επί της ίδιας παράβασης.

Με την παρ. 7 του προτεινόμενου άρθρου, μετά την παράγραφο 2 του άρθρου 18 του ν.4036/2012 προστίθεται παράγραφος 3, με σκοπό την εναρμόνιση της εθνικής νομοθεσίας με τις διατάξεις της παρ. 5 του άρθρου 4 της Οδηγίας 2009/128/ΕΚ.

Με την παρ. 8 του προτεινόμενου άρθρου τροποποιείται το άρθρο 49α του ν. 4036/2012. Ειδικότερα:

α) Με την τροποποίηση της παρ. 1 του άρθρου 49α θεσπίζεται η συμμετοχή στην επιτροπή ενστάσεων κατά αποφάσεων επιβολής προστίμων, σύμφωνα με τα άρθρα 9, 13, 45 και 49, εκτός αυτών που αφορούν παραβάσεις του άρθρου 38, εκπροσώπων του Υπουργείου Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, του Γεωπονικού

Πανεπιστημίου Αθηνών, του Μπενακείου Φυτοπαθολογικού Ινστιτούτου και του Γεωτεχνικού Επιμελητηρίου Αθηνών, που παρέχουν τα εχέγγυα για ανεξάρτητη και επιστημονικά τεκμηριωμένη εξέταση των ενστάσεων και σύνταξη σχετικής εισήγησης στο Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων. Η εν λόγω τροποποίηση κρίνεται αναγκαία διότι, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, τα μέλη της επιτροπής ενστάσεων κατά αποφάσεων επιβολής προστίμων είναι υπάλληλοι της Διεύθυνσης Προστασίας Φυτικής Παραγωγής, η οποία όμως σύμφωνα με τον ν.4036/2012 είναι και η αρμόδια υπηρεσία για την εισήγηση των αποφάσεων για την επιβολή των προστίμων. Δηλαδή όλα τα μέλη της επιτροπής ανήκουν στην διοικητική ιεραρχία που εξέδωσε την προσβαλλόμενη διοικητική πράξη, γεγονός που δημιουργεί προβλήματα και διαμαρτυρίες και αποστερεί το αμάχητο τεκμήριο της ανεξαρτησίας που θα είχε εάν βρίσκονταν εκτός της διοικητικής ιεραρχίας που εξέδωσε την πράξη.

β) Με την τροποποίηση της παρ. 2 του άρθρου 49α βελτιώνονται νομοτεχνικά οι διατάξεις της παραγράφου αυτής.

γ) Με την προσθήκη της παρ. 4 στο τέλος του άρθρου 49α, θεσπίζεται παράβολο για την εξέταση των ενστάσεων των παρ. 1 και 2 του άρθρου 49α του ν. 4036/2012. Συγκεκριμένα, θεσπίζεται η υποβολή παραβόλου ποσού ύψους ίσο με το δέκα τοις εκατό (10%) του επιβληθέντος προστίμου, το οποίο θα επιστρέφεται στον ενδιαφερόμενο - ενιστάμενο, εφόσον αυτός δικαιωθεί, έστω και μερικώς. Με τον τρόπο αυτό το δικαίωμα της ένστασης αναμένεται να ασκείται μόνον εφόσον υπάρχει η πεποίθηση στον ενδιαφερόμενο - ενιστάμενο ότι μπορεί να αποδείξει τους ισχυρισμούς του και η διοίκηση διευκολύνεται να λειτουργήσει και να εξετάσει το δυνατόν συντομότερα το αίτημά του. Η εν λόγω προσθήκη κρίνεται αναγκαία διότι, σύμφωνα με τις ισχύουσες διατάξεις, η υποβολή ενστάσεων δεν προϋποθέτει την υποβολή κάποιου παραβόλου, παρά τις διοικητικές ενέργειες που απαιτούνται για την εξέτασή τους. Αποτέλεσμα είναι να υποβάλλονται ενστάσεις για κάθε απόφαση επιβολής προστίμου που εκδίδεται από τον Υπουργό Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων, ακόμη και χειρόγραφα, χωρίς σοβαρά επιχειρήματα ή αποδεικτικά στοιχεία ή ακόμη και ανυπόγραφα. Η συσσώρευση των ενστάσεων καθιστά αδύνατη την έγκαιρη εξέταση του συνόλου των ενστάσεων.

Με την παρ. 9 του προτεινόμενου άρθρου αντικαθίσταται η περίπτωση ξ' της παρ. 1 του άρθρου 50 του ν. 4036/2012, προκειμένου στην εξουσιοδοτική διάταξη που ήδη προβλέπεται σε αυτή και αφορά την εφαρμογή του Καν. 1107/2009 και τη συμμόρφωση προς την Οδηγία 2009/128/ΕΚ να συμπεριληφθεί η θέσπιση τεχνικών

διαδικασιών και η λήψη των αναγκαίων τεχνικών μέτρων για την εφαρμογή και του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 396/2005. Με τη συγκεκριμένη ρύθμιση παρέχεται η δυνατότητα με απόφαση του Υπουργού Αγροτικής Ανάπτυξης και Τροφίμων να θεσπιστούν μέτρα και διαδικασίες για την εφαρμογή του Κανονισμού (ΕΚ) αριθμ. 396/2005, όπως για παράδειγμα μπορεί να είναι η θέσπιση ειδικών συντελεστών συμπίκνωσης ή αραίωσης για ορισμένες εργασίες μεταποίησης ή/και ανάμειξης ή για ορισμένα μεταποιημένα προϊόντα ή/και σύνθετα προϊόντα και άλλα μέτρα. Σύμφωνα με τα σχετικά έγγραφα της Ευρωπαϊκής Υπηρεσίας Ασφάλειας Τροφίμων, καταδεικνύεται ότι ουδέποτε έχει ενταχθεί στο Παράρτημα VI του Κανονισμού (ΕΚ) αριθ. 396/2005 κάποιος ειδικός συντελεστής συμπίκνωσης ή αραίωσης για κάποιο μεταποιημένο ή σύνθετο προϊόν, ούτε υπάρχει κάποια κανονιστική διαδικασία σε εξέλιξη ή έναρξη για τη θέσπισή τους.

Με την παρ. 10 του προτεινόμενου άρθρου μετά την παρ. 2 του άρθρου 52 του ν. 4036/2012 προστίθεται παράγραφος 3, η οποία περιλαμβάνει μεταβατικές διατάξεις που αφορούν την εμπορία γεωργικών φαρμάκων. Η εν λόγω προσθήκη κρίνεται αναγκαία για τους ακόλουθους λόγους:

Μέχρι την έκδοση του ν.4036/2012, εφαρμόζονταν οι διατάξεις του άρθρου 20, παράγραφος 32 του ν.3399/2005 (Α'255), σύμφωνα με τις οποίες: «Όσοι κατά την έναρξη ισχύος του ν.2538/1997 κατείχαν άδεια εμπορίας γεωργικών και κτηνιατρικών φαρμάκων, σύμφωνα με τις διατάξεις του ν.δ. 220/1973 και του π.δ. 353/1974, δικαιούνται να τις ανανεώνουν, σύμφωνα με τις ανωτέρω διατάξεις, μέχρι τη συνταξιοδότησή τους». Με τις εν λόγω διατάξεις δίνονταν η δυνατότητα σε φυσικά πρόσωπα που κατείχαν τίτλο σπουδών διαφορετικό από τους οριζόμενους στο ν.2538/1997 (Α'242) «Τροποποίηση της κείμενης νομοθεσίας για τα γεωργικά και κτηνιατρικά φάρμακα, ρύθμιση χρεών συνεταιριστικών οργανώσεων και άλλες διατάξεις» και στο π.δ. 264/2000 (Α'217) «Καθορισμός των απαιτούμενων προσόντων και προϋποθέσεων φυσικών και νομικών προσώπων για τη χορήγηση άδειας εμπορίας φυτοπροστατευτικών προϊόντων», όπως τροποποιήθηκε με το π.δ. 253/2002 (Α'224), να συνεχίσουν να ασκούν την εμπορία γεωργικών φαρμάκων μέχρι τη συνταξιοδότησή τους. Στον ν.4036/2012 όμως, που κατήργησε τον ν. 2538/1997 και το π.δ. 264/2000 όπως ίσχυαν, δεν προβλέπονταν καμία σχετική μεταβατική διάταξη, με αποτέλεσμα ενδιαφερόμενοι που στην έναρξη ισχύος του νόμου αυτού διατηρούσαν κατάσταση εμπορίας γεωργικών φαρμάκων, κυρίως

δασολόγοι και χημικοί, ενώ βρίσκονταν κοντά στη συνταξιοδότησή τους, να καλούνται να κλείσουν τα καταστήματά τους.

Για την αντιμετώπιση του ανωτέρω θέματος και την αποκατάσταση της εμπιστοσύνης δικαίου των πολιτών - κατόχους άδειας εμπορίας γεωργικών φαρμάκων που ασκούν το εν λόγω επάγγελμα τουλάχιστον επί 15ετία - προτείνεται η προσθήκη της παρ. 3 στο άρθρο 52 του ν. 4036/2012.

Με την παρ. 11 του προτεινόμενου άρθρου, στο τέλος της παραγράφου Α' «Φυτοπροστατευτικά προϊόντα» του Παραρτήματος Α' του ν.4036/2012 προστίθεται νέο παράβολο με αριθμό 53. Σκοπός του νέου παραβόλου είναι η ανάκτηση από τις αρμόδιες αρχές των ποσών που συνδέονται με την εργασία που απαιτείται για προπαρασκευαστική συνάντηση κατάθεσης φακέλου για ζωνική αξιολόγηση φυτοπροστατευτικού προϊόντος, σε περίπτωση που η ενδιαφερόμενη εταιρεία δεν καταθέσει τελικά την αίτηση.

Σημειώνεται ότι ο Καν. 1107/2009/ΕΚ «σχετικά με τη διάθεση φυτοπροστατευτικών προϊόντων στην αγορά και την κατάργηση των οδηγιών 79/117/ΕΟΚ και 91/414/ΕΟΚ» εισήγαγε την έννοια των ζωνών ως ομάδες κρατών μελών (ορισμός 17, άρθρο 3), στις οποίες ένα κράτος μέλος ορίζεται (κατά την έννοια του άρθρου 35) αρμόδιο για την αξιολόγηση ενός φυτοπροστατευτικού προϊόντος (έγκριση ή τροποποίηση). Η σχετική κατευθυντήρια οδηγία της ΕΕ, SANCO/13169/2010 «για την ζωνική αξιολόγηση και την αμοιβαία αναγνώριση», προβλέπει προπαρασκευαστική συνάντηση μεταξύ ενδιαφερόμενου και κράτους μέλους αρμόδιου για την αξιολόγηση, με σκοπό μια αρχική αξιολόγηση του προς κατάθεση αιτήματος και την ενημέρωση του ενδιαφερόμενου για τα κενά του φακέλου.

Κατόπιν των ανωτέρω, η ΑΑΑ και η Συντονιστική Εθνική Αρχή (ΣΕΑ) αναλίσκουν εργατώρες του ανθρωπινού δυναμικού τους για να ελέγξουν τον πρωτόλειο φάκελο, ώστε όταν τελικά το αίτημα κατατεθεί να είναι συμβατό με τις κατευθυντήριες οδηγίες αξιολόγησης. Παρόλα αυτά, ο ενδιαφερόμενος δεν υποχρεώνεται να καταθέσει τον φάκελο στη χώρα μας, οπότε και δεν δίνεται μέχρι σήμερα η δυνατότητα στην χώρα μας να ανακτήσει τα ποσά που συνδέονται με την προαναφερόμενη εργασία (άρθρο 74 του καν. 1107/2009).

Με το προτεινόμενο νέο παράβολο αντιμετωπίζεται το ανωτέρω θέμα.

ΚΕΦΑΛΑΙΟ Γ' **ΤΕΛΙΚΕΣ ΡΥΘΜΙΣΕΙΣ**

Άρθρο 19

Μεταβατικές διατάξεις

Με την παρ. 1 του άρθρου 19 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, τίθεται μεταβατική διάταξη που αφορά την εκπόνηση των προσωρινών διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, σύμφωνα με την οποία μέσα σε έξι (6) μήνες από την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, για κάθε Περιφέρεια της Χώρας δύναται να καταρτίζονται προσωρινά διαχειριστικά σχέδια βόσκησης, ανάλογα με τις ιδιαιτερότητες των βοσκήσιμων γαιών της κάθε περιοχής. Για τα προσωρινά διαχειριστικά σχέδια βόσκησης εφαρμόζονται αναλόγως οι διατάξεις των άρθρων 3, 5, 6, 7 παρ. 1, 8, 9 και 11 που αφορούν τα διαχειριστικά σχέδια βόσκησης, τη δαπάνη διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, τα δικαιώματα χρήσης βοσκής, το τίμημα δικαιώματος χρήσης βοσκής, την αποτύπωση βοσκήσιμων γαιών – εξαιρέσεις, τις επιτροπές παρακολούθησης και εφαρμογής διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης και τις εξουσιοδοτικές διατάξεις, αντίστοιχα.

Επισημαίνεται ότι παρέχεται η δυνατότητα εκπόνησης προσωρινών διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, δυνητικά και στις περιπτώσεις εκείνες στις οποίες απαιτείται άμεση καταγραφή της κατάστασης, προκειμένου να τεκμηριωθεί η ενδεχόμενη αύξηση της έκτασης των επιλέξιμων για κοινοτικές ενισχύσεις βοσκοτόπων της χώρας. Τα προσωρινά διαχειριστικά σχέδια βόσκησης στοχεύουν στην υλοποίηση μιας αναγνωριστικής μελέτης της βοσκήσιμης γαίας με έμφαση στην καταγραφή της υφιστάμενης κατάστασης ως κριτήριο ενδεχόμενων διορθωτικών παρεμβάσεων που πρέπει να εφαρμοστούν. Στόχος των προσωρινών διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης είναι η απογραφή της φυσιογνωμίας, του καθεστώτος χρήσης και του παραγωγικού δυναμικού των βοσκήσιμων γαιών σε σύντομο χρονικό διάστημα.

Με την παρ. 2 του άρθρου 19, προβλέπεται ότι μέχρι την έγκριση των διαχειριστικών σχεδίων βόσκησης, η χρήση της βοσκής εντός των βοσκήσιμων γαιών επιτρέπεται υπό τους όρους και τις προϋποθέσεις της δασικής νομοθεσίας.

Με την παρ. 3 του άρθρου 19, ορίζεται ότι η προστασία και διαχείριση βοσκήσιμων γαιών, στις οποίες υπάγονται και εκτάσεις των ακινήτων της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του ν. 4061/2012 γίνεται σύμφωνα με την κείμενη νομοθεσία και τις διατάξεις του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Με την παρ. 4 του άρθρου 19, παρατείνεται για τη θερινή περίοδο του έτους 2015 η εκμίσθωση των δημοτικών εκτάσεων στους μετακινούμενους κτηνοτρόφους που μίσθωσαν το έτος 2014 τις εκτάσεις αυτές, με το ίδιο μίσθωμα.

Άρθρο 20

Καταργούμενες διατάξεις

Με το άρθρο 20 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, ορίζονται οι διατάξεις που καταργούνται από την έναρξη ισχύος του προτεινόμενου σχεδίου νόμου.

Άρθρο 21

Έναρξη ισχύος

Στο άρθρο 21 του προτεινόμενου σχεδίου νόμου, ορίζεται ότι η ισχύς του νόμου αρχίζει από τη δημοσίευσή του στην Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αθήνα, 12/11/2015

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΚΟΥΡΟΥΜΠΛΗΣ

ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ
ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ
ΚΑΙ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΣΥΓΚΡΟΤΗΣΗΣ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ
ΒΕΡΝΑΡΔΑΚΗΣ

ΠΑΙΔΕΙΑΣ
ΕΡΕΥΝΑΣ ΚΑΙ
ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ
ΦΙΛΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΚΛΕΙΔΗΣ
ΤΣΑΚΑΛΩΤΟΣ

ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ
ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ
ΣΚΟΥΡΛΕΤΗΣ

ΑΓΡΟΤΙΚΗΣ
ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ ΚΑΙ
ΤΡΟΦΙΜΩΝ

ΕΥΑΓΓΕΛΟΣ
ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ

Ο ΑΝΑΠΛΗΡΩΤΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝΤΟΣ ΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΣ

ΤΣΙΡΩΝΗΣ ΙΩΑΝΝΗΣ